

అపరంజి

జులై 1996

శ్రీశైలగిరి కారంజి

- ప్రకాశ్
- అనాస్వామి మోదలియార్
- కనులా రామస్వామి
- కృష్ణ శుబ్దరామ్
- బంజలా క్రికెటర్
- ఎం. ఎన్. శి
- డా|| శివరామకారం
- కంభం కృష్ణమూర్తి
- ఎచ్. ఆర్. ప్రభాకర్
- టి. ఎస్. గోపాలా

బడి ప్రతి : 3 రూ.50 పే

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES
Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area
BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension
BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35
ಸಂಪಾದಕ:	ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ಶಿವಕುಮಾರ್	
<p>ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ) ದೂರವಾಣಿ: 3345259</p>	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 13	ಪುಟ 96	ಸಂಚಿಕೆ- 10
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ದೋಣಿ ದುರಂತ	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್	5
ಅಂದು-ಇಂದಿನ ನಡುವೆ	ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ	13
ಬರ ಮತ್ತು ಬಿರುಕು	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	16
ನಾಮ ಬಲ	ಚಂಚಲಾ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	17
ವೇಷ ಭೂಷಣ	ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ.	22
ಯಾರ ಮಗ ಯಾರೆಂದು ಹೇಳು ಜಾಣ	ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	25
ದೂರದೃಷ್ಟಿ	ಕಂ. ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	27
ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ ಕಾಲದಿಲ್ಲ	ಎಚ್. ಆರ್. ಪ್ರಭಾಕರ	29
ಅಧ್ಯಾಪನದ ಅವಾಂತರಗಳು	ಟಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ್	33

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 13

ಜುಲೈ 96

ಸಂಚಿಕೆ- 10

ಸ್ವಯಂಭುವು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹೊರ ಮುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಕೊರೆದಿದ್ದಾನೆ

-ಕಠ

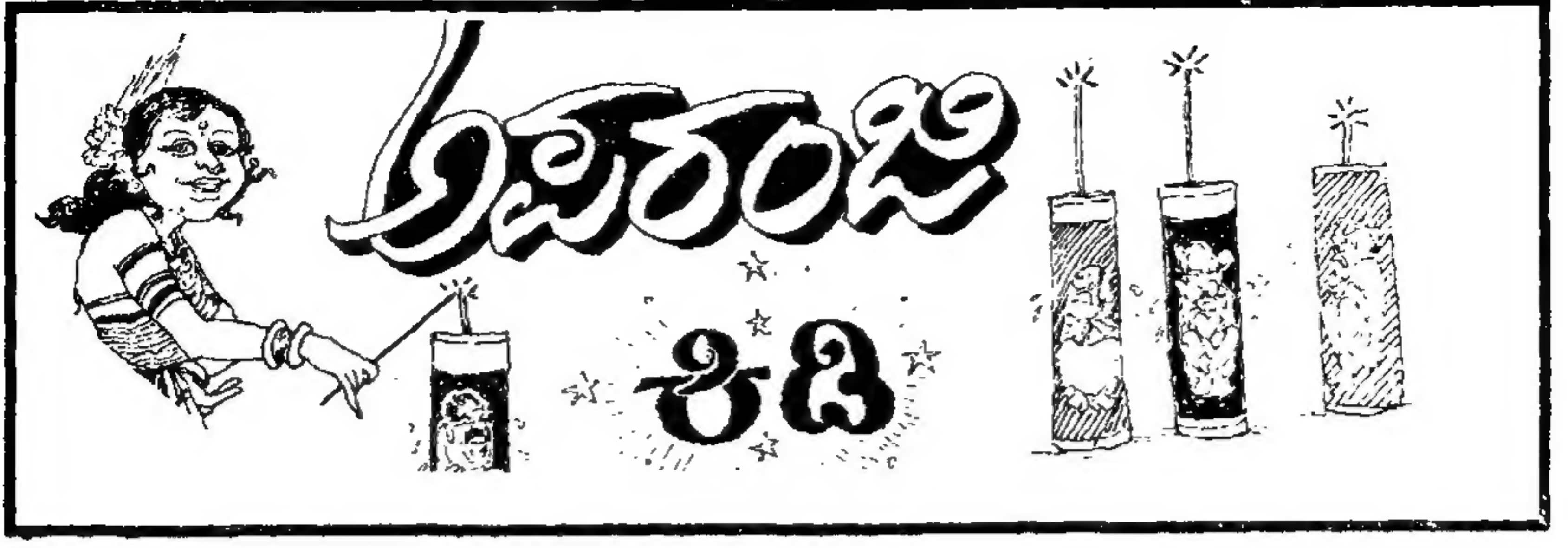
ಮೊನ್ನೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದವಲ್ಲಾ ಅದರಿಂದ ಹಂಗ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ. ಅದರಿಂದ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿವೆಯೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವೇನು ಗೊತ್ತೇ? ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳು ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಕೊರೆದಿರುವುದೇ ಕಾರಣ.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ 'ಲಿವೆ' ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಸುರಾಜ್ಯ, ಎಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಗಳ ಎಲ್ಲ ನೀರನ್ನು ಒರೆಸುವುದು ಇದು ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು.

ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಭಾವದ ಬುಡುಬುಡುಕೆ ಬಾರಿಸುವವರು, ಜಾತಿಗಳ ಕಚ್ಚಾಟ, ಹಿಂಸೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿಟ್ಟು, ಈಗ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಡಿಂಡಿಮ ಬಾರಿಸುವುದು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಯಂಭುವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಕೊರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕೋವಾಡಿಸ್ ಡೊಮೇನ್ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ.

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ವಾಜ-ಪೇಯಾ has paid the ಪ್ರೈಸ್ ಅನ್ನಬಹುದು ಈಗ!!

★★★

ಹರದೇನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು Log Cabin ಕಟ್ಟುತ್ತಾರಂತೆ!!

★★★

“ಬನ್ನಿ, ಹಳೆಯದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಈಗ ಮಾತಾಡೋಣ”

- ಬೇನಜೀರ್ ಭುಟ್ಟೋ

ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾರ್ತಿ!!

★★★

“ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ, ನ್ಯಾಯ”

- ನೂತನ ಪ್ರಧಾನಿ ಸಂಕಲ್ಪ

ಪಟ್ಟಣದವರು, ‘ಅನ್ಯಾಯ’ ಎಂದು ಗೊಣಗಿದರಂತೆ!!

★★★

45 ಸದಸ್ಯರ ನೂತನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ - ಸುದ್ದಿ

ನಲವತ್ತೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು!!

‘ಗಜಗಾತ್ರದ ಸಂಪುಟ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಆನೆಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ತೀವ್ರವಾಗಿ
ವಿರೋಧಿಸಿದೆಯಂತೆ!!

ಭಾರತ-ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಟೆಸ್ಟ್; ಜೋಶಿ ಸಹಿತ ನಾಲ್ವರ ಪದಾರ್ಪಣೆ

-ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಅಂದರೆ, ಎಲ್.ಬಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು ಅಂತಲ್ಲ ತಾನೆ??

‘ವೀರಪ್ಪನ ಶರಣಾಗತಿ? ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವ ಆಸೆ’

-ಸುದ್ದಿ

ಅವನಿಗೆ ಕಮ್ಯಾಂಡೋಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ!!

ಸಿಧುವನ್ನು ವಾಪಾಸ್ ಕಳಿಸಿದ್ದು ಅಸಿಂಧು!!

ರ್ಯಾಂಕ್ ವಿಜೇತರೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆಯಲಿ ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ
ಹಾರೈಸಿದಳಂತೆ!

ದೋಣಿ ದುರಂತ

ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರಕ್ಷೇತ್ರ. ಗಂಗಾಸ್ನಾನ, ವಿಶ್ವನಾಥ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಇದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದಾಹ ಇರುವ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು ಇಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನಕೇಂದ್ರ ಹಿಂದೂವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನರ್ಜನೆಗಳಿಗೆ ಪಾವನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಆದಿಶಂಕರರು, ರಾಜಾರಾಮೋಪನರಾಯ್, ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಆಗ ನಾನು ಬನಾರಸ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟೀಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂ.ಎ. ಮುಗಿಸಿ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಅಷ್ಟೇನು ಅನುಕೂಲ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಓದು ಕಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಸಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಕುರ್ಚನ್ನು ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಕಾಳಿದಾಸನ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಕಾರರಿಗಿಂತ ಕಾಳಿದಾಸ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ಎಂದು ನನ್ನ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಗಳು, ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರನ ನಾಟಕಗಳು, ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕಾಳಿದಾಸನ ನಾಟಕಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ತುಲನೆಮಾಡಿ ಕಾಳಿದಾಸನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪೀಠಿಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಗೈಡ್ ಆಗಿ ಬಂಗಾಳದ ಶರ್ಮಿಲೀ ಚಟರ್ಜಿ ನೇಮಕವಾದದ್ದು. ಕಲ್ಕತ್ತದಿಂದ ಬಂದು ಅಧಿಕಾರವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಶರ್ಮಿಲೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು.

ನನ್ನ ಗೆಲೆಯರಾದ ವೆಂಕ, ಸೀನ, ನಾಣಿ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ, ಚಟರ್ಜಿ ಆಕೆಯ ಶಂದೆಯ ಹೆಸರೆಂದೂ ಆಕೆಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಕಾಲೇಜಿನ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸರ ಆಸಕ್ತಿ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವಳ ಹಿಂದೆ ವಿನಾಕಾರಣ, ಇಲ್ಲದ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟಕ್ಕಲ್ಲಾ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆಕೆಯ ಅಸಹನ ಸೌಂದರ್ಯ. ಜಿಂಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಮೊದ್ದಾದ ಮೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನೀಳವಾದ ನಾಸಿಕ, ಮೂಗಿನ ತುದಿ ತುಸುಬಾಗಿ, ನಕ್ಕರೆ ನಕ್ಕತ್ರಗಳ ಸಾಲಿನಂತೆ ಕಾಣುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರಗೆಚಾಚಿದಂತಿದ್ದ ಕೆಂಪನೆಯ ತುಟಗಳು, ಎತ್ತರದ ಆಕಾರ, ತುಂಬಿದ ಎದೆಗಳು, ಸಣ್ಣನಡು, ಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರದ ಮೈಮಾಟ, ಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರವೆಂದಕೂಡಲೇ ಯಾವ ಬಿಲ್ಲು-ಶಿವನಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರವೇ, ಗಾಂಡೀವ ಆಕಾರವೇ, ರಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಆಕಾರವೇ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಕಾಳಿದಾಸ ಶಕುಂತಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಬಿಲ್ಲಿನಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು ಎಂದಿದ್ದಾನೆ, ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀಳವಾದ ನಾಗಜಡೆ, ಪುನಹ ಅದೇ ಮಾತು ನಾಗ ಎಂದಕೂಡಲೇ ಯಾವ ನಾಗ, ಶಿವನ ಕೊರಳಿನ ನಾಗವೇ? ಹರಿಯ ಹಾಸುಗೆ ನಾಗವೇ? ಅರ್ಜುನನ ಕಿರೀಟಹಾರಿಸಿದ ನಾಗವೇ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬೇಡಿ-ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಂಪು-ಬಿಳುಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಗೌರವರ್ಣ. ತುಂಬು ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣು, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟೀಲಿ ಗಂಡಸರ ತಲೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನು?

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಶರ್ಮಲೀ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂಗಾಳದ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣ, ತುಂಬ ಧೈರ್ಯವಂತೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದಿದ್ದರು, ಶಾಸನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ತುಂಬ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇನು ವಯಸ್ಸಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಡಿಗ್ರಿಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗೆಲೆಯರಾದ ವೆಂಕ-ಸೀನ-ನಾಣಿ ಇದರ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಆಪ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ನವರಾತ್ರಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಪೂಜೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಂದಾಳು ಶರ್ಮಲೀ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೆ? ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ತಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ಬಂದು ಚಿರುಪು ತಿಂದು, ತಮ್ಮ ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು, ಶರ್ಮಲೀ ಹಾಡಿದ ದುರ್ಗಾಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ ತಾವೂ ಕುಣಿದರು.

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ನಾನು ಏನೋ ಅಂತಿದ್ದೆ!” ಎಂದು ಶರ್ಮಲೀ ತನ್ನ ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಂದ ನಕ್ಕಾಗ, ಸ್ವರ್ಗವೇ ಕೈಗೆಟುಕಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿ, “ಅಯ್ಯೋ ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನ್ನಿಡಿ! ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ

ಉದಯಶಂಕರ್ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಕಲಿತದ್ದು ಅಷ್ಟೇ, ರುನಕ್ ರುನಕ್ ಪಾಯಲ್‌ಬಾಜೀ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಶಿವತಾಂಡವ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಕಿಂಕರರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ.”

ಎಂದು ಉಡಾಫೆ ಹೊಡೆದರು.

“ರಿಯಲೀ ಯೂ ಆರ್ ಗ್ರೇಟ್” ಎಂದು ಶರ್ಮಿಲೀ ಕೂಗಿದಾಗ

“ಕ್ಯೋಮುರೈ ಶರ್ಮಿಂದಾ ಕರ್ಟೇಹೈ” ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಲೈಬ್ರರಿ ಹಾಲ್ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ‘ಕಾಳಿದಾಸನ ಕುಮಾರಸಂಭವ’ ಓದಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಭಾನುವಾರ ಹೊರಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ರಣ ಬಿಸಿಲು. ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೊನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಏನೋ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಹೊರಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಇಡೀ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ. ಕಾಳಿದಾಸನ ಕೆಲವು ಉಪಮಾನೆಗಳು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಮ್ಯಾಕ್ಬೆತ್‌ನ ಉಪಮಾನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮೇಡಂ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕೇಳೋಣವೆಂದುಕೊಂಡವನು ಯಾಕೋ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಬಂದರು. ಆಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ನಾನಲ್ಲಿರುವುದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಹೋದರು. ನನಗೇನೋ ಸಂಶಯ ಏಕೆಂದರೆ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. “ಸಾಲಾ ಸರ್ದಾರ್‌ಜೀ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಹರಿಯಾಣದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟೀಲಿ ಓದಿ, ಅಲ್ಲೇ ಫ್ಯಾಕಲ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದು, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ್ದರು. ಚೀಸ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಮೈಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀನ್ ಆಪ್ಪಿನನ್ ಪ್ರೆಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೊಜ್ಯುಡೀಸ್ ಪಾಠಮಾಡುವಾಗ ಬಿಂಗ್ಲೇ ಮತ್ತು ಎಲಿಜಬತ್ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತರವಾದ ದಷ್ಟ ಪುಷ್ಟವಾದ ಮೈಕಟ್ಟು, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮನಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ನಗೆ, ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನಗಿಸುವ ಜೋಕ್ಸ್ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ, ಹದವಾದ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ, ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮನಸ್ಸು ‘ರುಲ್’ ಎನ್ನಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಆದರೆ ಅವರು ಪುಮನೈಸರ್, ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕತೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಯಾರಿಗೂ ‘ದಿಲ್’ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಂಕೆ-ಶಂಕೆಗಳು.

ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಚೇತ್ಕಾರ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾನು ಗಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಹಾಬಬಂದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ತಮ್ಮ ಹೈ ಹೀಲ್ ಷೂನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಮಾರುದ್ದ ಉರುಳಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೆರಗನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ಲಾಷ್‌ಗಾರ್ಡನ್ ತರಹ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಂದ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್‌ಗೆ ಒದಿತ ಕೊಡತೊಡಗಿದರು. ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಎದ್ದು ಓಡಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಕವರ್ ಮಾಡಿದೆವು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಯೂ ಡರ್ಟಿಡಾಗ್. ನನ್ನ ಏನಂತ ತಿಳಕೊಂಡಿದ್ದೀಯ. ಬಂಗಾಳಿ ಹೆಣ್ಣು ಕಣೋ ಸ್ನೇಹ ತೋರಿದರೆ ಮಾತೆ, ಶಾರದಾಂಬೆ ಆಗ್ತೀನಿ. ತರಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಕಾಳಿ ಆಗ್ತೀನಿ ತಿಳೀತಾ?” ಎಂದು ಶರ್ಮಿಲೀ ಅರಚಿದರು.

ಈ ಪ್ರಕರಣ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಆದರು. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರ ಕೀಟಲೆ ತಾಳಲಾರದೆ ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಮಾಯವಾದರು.

“ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೋ ಆ ದೇಶ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸುಭಾಷಿತ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದ ಹಾಳಾದರು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ನಾನು ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂಗೆ ಹತ್ತಿರದವನಾದೆ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಥೀಸಿಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಂಚಯ ಬಿಚ್ಚಿದಾಗ ಕೇಳುಗರು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಜೊತೆಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಅಡಿಗೆಯವ. ಅಷ್ಟೇ ಆದರೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಶುಕ್ರವಾರ ದುರ್ಗಾಪೂಜೆದಿನ, ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ತಲೆಗೂದಲು ಹರಡಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣಮಠದ ತಾಯಿ ಶಾರದಾಂಬೆ ಭಾವಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ, ವೆಂಕ-ಸೀನ-ನಾಣಿ ಅವರ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಯವನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಹೂತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಹೀಗೆ ಶರ್ಮಿಲೀಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರತನ್‌ಸಿಂಗ್ ಪ್ರಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ ಶರ್ಮಿಲೀಯವರಿಗೆ ‘ಕಲ್ಕತ್ತಾಕಾಳಿ’ ಎಂದು ನಾಮಕರಣವಾಯಿತಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಬಳಿ ತೀರ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಪಲ ಬಿಡಲಾಗದೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಶರ್ಮಿಲೀಯವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಬಂದು, ಈಜು ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಈಜುವ ವಿಷಯ

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿ, ಅವರ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದವರು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ನದೀ ಸ್ನಾನ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜುವ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಗಂಗಾ ನದಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು.

‘ಈಜು ಬಾರದ ಗಂಡಸು-ಗಂಡಸೇ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ವೆಂಕ-ಸೀನ-ನಾಣಿ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಸುರಿದಂತಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಈಜು ಬರತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈಜು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ನಾವು ಬನಾರಸ್ ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದರೂ ಒಂದು ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಈಜು ಕಲಿಯುವ ಆಸೆ ನಮ್ಮದು. ಕೊನೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾತ್ರಿಕರು ಅಡಿಗೆಗೆಂದು ತಂದಿದ್ದ ಸೋರೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ದುಬಾರಿ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಅವರ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು, ಸಾವಿರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಪಡೆದು, ಅದನ್ನು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗಿಸಿ, ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ನಾವು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಈಜು ಕಲಿಯ ತೊಡಗಿದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು ಶರ್ಮಿಲೀಯವರು, ‘ಈ ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರೋಲ್ಲ ನೀರಿನ ಸೆಳೆತ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀರಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈಜು ಕಲಿಯಿರಿ’ ಎಂದರು.

ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಈಜು ಬರುವವರು, ಇಲ್ಲದ ಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶರ್ಮಿಲೀಯವರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರತನ್ ಸಿಂಗ್ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಬಂದರು. ಪಕ್ಕಾ ಮದ್ರಾಸಿ, ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್. ಅಮೆರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅವರ ವೇಷ ಭೂಷಣ, ನಡವಳಿಕೆ, ಮಾತುಕತೆ, ವಿಚಾರ, ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಾ ಭಾರತೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿದೇಶದ ಗಂಧವಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಳುಪಿನ ಪಂಚೆ, ಜುಬ್ಬ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇದೇ ಅವರ ವೇಷ. ಹೆಗಲಿಗೆ ನೇತಾಡುವ ‘ಜೀಲ-ಅದರಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸದಾ ತಿಳಿನಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮೈಮಾಟ. ಚಿವುಟಿದರೆ ರಕ್ತ ಬರುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತು. ಅವರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಮಯ ಹೋದದ್ದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಮ್ಯಾಕ್ ಬೆತ್’ನ ಸಾಲುಲೋಕಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಒಂದೇ ಮಾತಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ವಿಚಾರಗಳು. ಹಲವಾರು ವಿಮರ್ಶಕರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು, ಪರಾಮರ್ಶಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರೆನಿಸಿದರು.

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಾಲೇಜೇ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಇವರು ಮಾತ್ರ ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾನುವಾರ, ಕಾಶಿವಿಶ್ವನಾಥನ

ದರ್ಶನಕ್ಕೋ, ಸಾರಾಸಾಡೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸ್ಥಳಕ್ಕೋ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಿರ್ಲಾ ಭವನ್ ಗೋ
ಮೋಗಿ, ರಾತ್ರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿಯವೇಳೆ ಪಾಠಗಳ ಟಿಪ್ಪಣಿ
ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಬೇಸರವೆನಿಸಿದಾಗ ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶರಶ್ಚಂದ್ರರ
ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು, ಶರಶ್ಚಂದ್ರರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ
ಬೆರಗಾದದ್ದುಂಟು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂಗೆ ದ್ವೇಷ.
'ಸೆಲ್ಫ್ ಸೆಂಟರ್ಡ್ ಕ್ರೀಚರ್' ಎಂದು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಲೆಗೆ
ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು
ಕುವೆಂಪುರವರ ಬಗ್ಗೆ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂಠರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ,
ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕನ್ನಡಬಲ್ಲ ಈ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯಾರೆಂದು
ವೆಂಕ-ಸೀನ-ನಾಣಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದಾಗ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದು ಅವರ ಹುಟ್ಟೂರು ಹಾಸನದ
ಗೊರೂರು.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿಡುವು. ಬೇಗ ವ್ಯಾಸಕಾಶಿ ಸೇರ ಬಹುದೆಂದು,
ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯದೆ, ದೋಣಿ ಹತ್ತಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ ಬಂದು
ಕುಳಿತರು. ಅವರ ನಂತರ ಬಂದ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ನೋಡಿ,
ಮೇಡಂ ಪಕ್ಕ ಇದ್ದ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ
ದಾಂಡಿಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಕುಳಿತರು. ನಾವಿಕ ಮೇಡಂ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು

“ನೀವು ಬೇರೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದ

“ಯಾಕೆ?” ಎಂದರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೇಡಂ

“ಈ ದೋಣೀಲಿ ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಹೆಂಗಸು”

“ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ?”

“ಮಾತಾಜೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬನಾರಸಿಭಯ್ಯಾ
ಇದ್ದಾನೆ” ಎಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಾವಿಕ.

‘ಬನಾರಸಿಭಯ್ಯಾ’ ನಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾಯಿತು.
ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವರು ಬನಾರಸ್ ನಗರವನ್ನು ನಡುಗಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ರೌಡಿ. ಮೇಡಂ
'ಪಿಚ್' ಎಂದು ಉಗಿದು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ದೋಣಿ ಹೊರಟಿತು.
ಗಂಗಾನದಿಯದು ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರ. ಒಂದು ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಡ
ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಿನ ನೀರಿನ ಸೆಳೆತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ದೋಣಿ ಗುರಿತಪ್ಪಿ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವಿಕ ಕಷ್ಟದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾಲ್ಕು ಜನ ದಾಂಡಿಗರು ಕಿಸೆಗಳಿಂದ ಹೆಂಡದ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕುಡಿಯತೊಡಗಿದರು. ಗಬ್ಬು ವಾಸನೆ ಹರಡಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ದಾಂಡಿಗರ ನಾಯಕ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ಕಡೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ತನ್ನ ಮಿತ್ರರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಶರ್ಮಿಲೀ ಕಡೆ ನೋಡಿ.

“ಸುಗಂಧೀ ಆ ಗ್ಯಾಬ್ರೇ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೀ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ಕುಳಿತುಕೋ” ಎಂದು ತೊಡೆತಟ್ಟಿದ. ಅವನ ಅನುಚರರು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ “ಇವನೇ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜ ಬಾ” ಎಂದರು. ಶರ್ಮಿಲೀಯವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾದವು.

“ಏನೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನ ಸೀರೆ ಎಳೆದಾಗ ದ್ರೌಪತಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತೀ” ಎಂದು ಮೀಸೆ ತಿರುವಿದ.

“ಯೂ ಸ್ಕಾಂಡ್ರಲ್” ಎಂದು ಚೀರಿದರು ಮೇಡಂ.

ದೋಣೆಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಬನಾರಸಿ ಭಯ್ಯಾನನ್ನು ನೋಡಿ “ಗಡಗಡ” ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು, ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುಕ್ಷಣ ‘ಭಯ್ಯಾ’ ಮೇಡಂ ಕೂದಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ. ಮೇಡಂ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಾಂಡಿಗರು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು. ಗಕ್ಕನೆ ಎದ್ದ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ತನ್ನ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ತಲೆಯಿಂದ ‘ದಡೀರ್’ ಎಂದು ‘ಭಯ್ಯಾ’ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರು. ಬಯ್ಯಾ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಿತು. ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ಭಯ್ಯಾ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮೇಲೆರಗಿದ, ‘ಧಡೀರ್’ - ‘ದಡಕ್’ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೋರಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ‘ಭಯ್ಯಾ’ ನನ್ನು ಆನಾಮತ್ತಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೊಪ್ಪನೆ ಎಸೆದರು ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್, ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಅನುಚಾರರ ಮೇಲೆರಗಿ ಅವರನ್ನೂ ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ ನಿರುಗಾಯಿ ಮಾಡಿ ನೀರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದರು.

ಈ ಹೋರಾಟದಿಂದ ದೋಣಿ ಸಮತೋಲನ ತಪ್ಪಿ ಮಗುಚಿಕೊಂಡಿತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದೆವು. ಈಜು ಕಲಿತಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮುಳುಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ, ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರ್ ನೀರನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಿ ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿದರು. ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ಈಜು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಿತು. ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಈಜುತ್ತಾ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಸುಂದರಯ್ಯಂಗಾರರನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಡದ ಕಡೆಗೆ ಈಜಿದರು.

ದಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ತಲೆ ಮಗ್ಗುಲುಮಾಡಿ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಅದುಮಿ ನೀರು ತೆಗೆದರು. ಮತ್ತೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಿ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣು

ತಿಕ್ಕಿದರು. ಅಯ್ಯಂಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆತಂಕದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶರ್ಮಿಲೀ ಮೇಡಂ ಅವರ ತುಟಿಯನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚುಂಬಿಸಿದರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅಯ್ಯಂಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಿತು. ನಾವು ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಂತೆ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು.

ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಶೀತವಾಗಿ ಜ್ವರ ಬಂದು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ವಿಷಮಶೀತ ಜ್ವರದಿಂದ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಮೇಲೇಳಲು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು.

ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಈಗ ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಹೀರೋ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬನಾರಸಿ ಭಯ್ಯಾವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ಬನಾರಸಿನ ಹೀರೋ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದರು, ಇವರು ಪೇಟೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ, ಊರಿನ ಜನ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮರ್ಯಾದೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ಓದುವ ಸಂಭ್ರಮ. ಈ ನಡುವೆ ಕಾಲೇಜ್ ಡೇ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಾದವು. ನಾನು ಒಂದು ನಾಟಕ ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ 'ಅಭಿಜ್ಞಾನ ಶಾಕುಂತಲ' ನಾಟಕವನ್ನು ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕದಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟೆ. ಕಾಲೇಜ್‌ಡೇ ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. 'ನಾಟಕ' 'ಹಿಟ್‌ಶೋ' ಆಯಿತು. ಅಯ್ಯಂಗಾರ ಮಾಸ್ತರು ದುಷ್ಯಂತ ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ ಶಾಕುಂತಲ ನಾನೇ ಕಣ್ಣು ಋಷಿ, ವೆಂಕ-ಸೀನ-ನಾಣಿ, ಆಶ್ರಮ ವಾಸಿಗಳು. ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಚಪ್ಪರ ಕಿತ್ತುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಚಪ್ಪಾಲೆ ಸದ್ದು. ನಾಟಕ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ರಜೆ ಕಳೆದು ನಾವು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಕಾದಿತ್ತು. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮಾಸ್ತರು ಮತ್ತು ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಕಾಶಿವಿಶ್ವನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು.

ಈಗ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಲೇಜೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ವೆಂಕ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪ್ರೊಫೆಸರಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಶರ್ಮಿಲೀಮೇಡಂ ಮತ್ತು ಅಯ್ಯಂಗಾರರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದನಂತೆ. ಈಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಶಾಕುಂತಲ-ದುಷ್ಯಂತ್ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ತೀರದ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಮಿಂಗ್‌ಪೂಲ್ ಇದೆಯಂತೆ. ದುಷ್ಯಂತ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈಜು ಕಲಿತಿದ್ದಾರಂತೆ ಇವರಿಗೊಬ್ಬ ಭರತ ಹುಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯ ತರಬಹುದೇ?

ಅಂದು - ಇಂದಿನ ನಡುವೆ

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

“ನಾಳೆ ನಂಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ. ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದ ಅತಿಥಿಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ನೀವು ಬಂದು ಮಕ್ಕಿಗೆ ಎರಡು ಬುದ್ಧಿಮಾತು ಹೇಳ್ತೀರಾ?” ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ ಕೇಳಿದರು. “ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ ಬರ್ತೀನಿ” ಚಟ್ಟನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ.

“ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ” ಎಂದು ಆಕೆ ಪೋನಿಟ್ಟರು.

ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು! ಅದೇನು ನಂಕಾಲ ಕೆಟ್ಟೋಯ್ತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ “Cosmic order” ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ತಂದೆ ಸೂರ್ಯ, ತಾಯಿ ಚಂದ್ರ, ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವ ಉಪಗ್ರಹಗಳು. ಬೆಳಕು, ಚೈತನ್ಯ, ಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಅವಲಂಬನೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಯಾರಾದರೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ‘ಅಡ್ಡದಾರಿ’ಯೇ ಗತಿ. ಆಗಿನ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಭ್ಯುದಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಓದು, ಬರೆಹ, ಬಟ್ಟೆ, ಅಲಂಕಾರ, ಮಾತು, ನಗು, ನಡತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವರಿಚ್ಛೆಯಂತೆ. “ನಾವು ಮಾಡೋದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೇ” ಎಂಬ ಒಗ್ಗರಣೆ ವಾಕ್ಯ ಬೇರೆ, ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪಿಳ್ಳೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದರೆ “ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನಗೆ ಕಾಣುವುದು ಬರಿಯ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ; ನಮಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ನಂತರದ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಈಗ ನೀನು “ಕೂಡದು”, ಎಂದು ಅತ್ತರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನಿನಗಾಗಿ ನಾವು ಅಳುವ ಹಾಗಾಗಬಾರದು” ಎಂಬ ಗಂಭೀರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ವಾದಿಸಲು ಯಾರಿಗುಂಟು ಧೈರ್ಯ?

ಆಗಿನ ಕಾಲದ ರೀತಿ, ನೀತಿ, ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

1. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅನವರತ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಬೇಕು.
2. ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು, ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪೇ ನಾಳಿನ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿಗೆ ಸೋಪಾನ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಗತ್ಯ.
3. ಊಟದ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎರಡೇ Choice ! ಉಣ್ಣು ಇಲ್ಲವೆ ಬಿಡು.
4. ಬೀದಿ ದೀಪ ಹತ್ತುವ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಬೆಳೆಯುವ ಸಸಿಗೆ ಕತ್ತಲು,

ಮುಚ್ಚಂಜೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ.

5. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳು, ಮುಂದೆ ನೌಕರಿ, ಹಣ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ "ನಂಬಿಕೆ" ಯನ್ನು ನೀನೇ ಗಳಿಸಬೇಕು.

6. ಮನೆಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತರುವ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳೇ ಮನೆಯ, ಮನೆತನದ ದೀಪ - ಕಲಶ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಪ್ರಬುದ್ಧರು, ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದು, ಬೇಡಿದ್ದು, ಹೇಳಿದ್ದು - ಅದರಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅವರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸ. ಈ ವಿಕಾಸ ಎಲ್ಲಾ, ಎಂದೂ ಕುಂಠಿತವಾಗಬಾರದು. ಅವರ ಬಾಳನ್ನು ಅವರು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿದೆ. ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆ ಬೇಕಾದಾಗ ನೆರವು - ಅಷ್ಟೆ ತಾಯಿತಂದೆಯ ರ ಕರ್ತವ್ಯ. "ಮಕ್ಕಳೇ ದೇವರು" ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತ ತಂದೆತಾಯಿಯೇ ಧನ್ಯರು; ಆಗ ಮನೆ, ಮನಹಸನು. ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳೂ ಒಂದೇ ತರಹವಲ್ಲ. ವಿಚ್ಛೇದನ ಪಡೆದಿರುವ ಸಂಸಾರ, living in ಸಂಸಾರ, Single parent ಒಂದೇ ಎರಡೇ - ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಮನೆಗಳು ಇರಲಿ.

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಂದೆತಾಯಿಯರು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮ, ನೀತಿಗಳು.

1. "ಹಿರಿಯರು ಎಂದರೆ ಯಾರು? ಹಿರಿಯತನ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರು, ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿದೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ - ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು, "ಬಲ್ಲೆ" ಎಂದುದನ್ನು "ಮಾಡು" ಎನ್ನಬಾರದು - ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಹಿರಿಯರು - ಮಕ್ಕಳು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹಿರಿಯರಿಗೆ "ಹೀಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೇ?
2. ಧ್ವನಿ ಎತ್ತರಿಸದೇ ಸದಾ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ, ಹಸನ್ಮುಖರಾಗಿ ಅವರಾಡುವ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆತೂಗಬೇಕು (There is nothing wrong or right. Thinking makes it so).
3. ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಅನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಗಳು, ಹೂವಿನಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ರುಚಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಡಿಸಿ, ಧನ್ಯರಾಗಿರಿ!
4. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳಾವುವು ಎಂದು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿ. ಆದರೆ ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ 'ಚ-ಕಾರ' ಎತ್ತದಿರಿ.
5. ಕರ್ತವ್ಯ, ಮನೆ, ಸಹಾಯ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಸಂಪಾದನೆ, ಉಳಿತಾಯ - ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು, ಇವು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿಯಾವು! 'ಕೃತಜ್ಞತೆ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತಪ್ಪಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು.

6. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೀರ್ತಿಯ ಶಿಖರಕ್ಕೇರಿದರೆ ಆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೇ ಪುಣ್ಯವಂತರು.

ಫೋನ್ “ಟ್ರಿಂಗ್” ಎಂದು ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿತು, ಹೆಡ್‌ಮೇಡಂ “ಏನು, ಏನು ಹೇಳ್ತೀರಾ” ಎಂದು. ಇಲ್ಲಾಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಈಗ ತಾನೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಅವ್ರಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ” ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ.

“ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ.”

“ಏದ್ದೇ ಕಂಡೀಪನ್ನು - ಮದ್ದೆ ಆದ್ದೇಲೆ ಮೂರು ವರ್ಷ
ನಿಮ್ಮಮ್ಮನೇ ನಮ್ಮ ಮಗು ನೋಡ್ಕೋ ಬೇಕು.”

ಬರ ಮತ್ತು ಬಿಯರ್

-ಕೃಷ್ಣಸುಬ್ಬರಾವ್.

ಬಿರ್ರಾ ಟೆಂಪಲ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಾ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ “ಈ ಕಲ್ಯಾಣ (ಬಿಯರ್ ನ ಒಂದು ಬ್ರಾಂಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಪನ್ ಇಂಟೆಂಡೆಡ್) ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿರ್ರಾ ಧೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ? ಬೀರದೇವರ ಗುಡಿಗಳು ಇದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಬರ ಮತ್ತು ಬಿಯರ್ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಲೇಖಕನಿಗೆ (ಗ್ಗ) ಮತ್ತು ಏರಿರಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಖಂಡಿತ ನಂಬಿ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಈಗೇನೋ ಮಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಹುಚ್ಚು ಹೊಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪುಢಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಳೆ ಹಾವಳಿ ಇಲ್ಲಾ ಬರ ಯಾವುದೇ ಬರಲಿ ಅಥವಾ ಭೂಕಂಪ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಬರಪೀಡಿತವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವರಿಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ Consumption loan ಕೊಡಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡೈವರ್ ತನಕ ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ತಡೆಯಲಾರದೆ ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಡಿಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಯರ್ ಕೊಂಡೈದಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ Consumption loan ಕೊಟ್ಟಾಗ ಹಳ್ಳಿಯವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಹತ್ತಿರದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಯರ್ ಕನ್ ಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿ Consumption loan ನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರು. ಫಲಾನುಭವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಫೇಯಾನುಭವಿಗಳಾದರೆ ಯಾರ ತಪ್ಪು? ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನದು ತಾನೆ ತಪ್ಪು. ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ Consumption loan ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಅವರೆ!

ಮಳೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ, ಕರೆಂಟೂ ಇಲ್ಲ. ತಾಪವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬಿಯರ್ ಮೊರೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬಿಯರ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆ.ಇ. ಬಿ. ಯ ಕೈವಾಡವೂ ಮೊಡ್ಡದು.

ಬರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ವಿಧಾನಸೌಧದ ಎದುರು ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿಯದೇ ಕುಳಿತರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು. ಅವರ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ನೀರೇ ಇರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಸುಖ, ದುಃಖ, ಸಂತೋಷ, ಆತಂಕ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಕ್ರೋಶ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ‘ಕಲ್ಯಾಣ’ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಪತ್ ಬಂಧುವಾಗಿ ಬಾಟಲ್ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಬಿಯರ್ ಗೆ ತ್ರಿ ಚಿಯರ್ಸ್!

ಜಾಸ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಐಸ್ (Eyes) ಮಂಜು!

ನಾಮ ಬಲ

ಚಂಚಲಾ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಸುರತ್ಕಲ್

‘ನೀ ಯಾಕೋ, ನಿನ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೋ, ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಬಲವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೋ’ ಎಂದು ಹರಿದಾಸರು ಹೇಳಿರುವ ಪದ ಈ ಹಳೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಮದ ಬಲ-ಫಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಅದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಏಡ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅರಿಯುವ ದುಸ್ಸಾಹಾಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದು, ಅದನ್ನು ಅರಿದು ಕಷಾಯಮಾಡಿ ಕುಡಿದು ಅಜೀರ್ಣ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಅವರವರ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯ. ಈ ನಾಮ ಬಲದಿಂದಾಗುವ ಅವಾಂತರಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ‘ಒಂದು ಸಮಯ ಈ ‘ನಾಮ’ ಎಂಬ ಪದ ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೇ, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು - ಅನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕಾಡಿದೆ. ಈ ‘ನಾಮ’ ದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ! ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಮುಕ್ತವಾಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಬಂತು ಸ್ವಾಮಿ, ‘ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಹೆಸರು ಅಥವಾ ನಾಮ’ ಅನ್ನುವ ಯುಗಕ್ಕೆ ನಾವು ಪದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ಹೆರುವ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು, ಹೆಸರಿನ ದೊಡ್ಡ ಲಿಪ್ಪನ್ನೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಗೋಪ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ನಾಮವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರಲೇಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ನಮಗೊದಗಿಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಮಗು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅರ್ಧ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಜಮಾಯಿಸಿ, ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಮಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟು ಗಂಡು ಮಗು ಅವರ ಮಡಿಲನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರೆ (ಇದು ಅಪವಾದದ ಮಾತು. ಈಗ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಗುವಿನ ಲಿಂಗ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅದು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.) ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಬಹು ಖುಷಿಯಿಂದಲೇ, ಬಂದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ; ಸ್ಕೂಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ವೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವ ಈ ನಾಮಾವಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮೊದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತನಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ನಗರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಲೋಪವನ್ನು ದುರ್ಬೀನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಂಡರೂ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಒಂಟಿ ಹೆಂಗಸು, ಮೇಲಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸಾರದ

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಜರ್ಜರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಾನು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟೆ. 'ಅಯ್ಯೋ' ಇದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಪೇಚಾಡುತ್ತೀರಿ ಮೇಡಂ ಚಿಟಕಿ ಹೊಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ನ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿಸೋಣ. ನಡೀರಿ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ... ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜಾತಿ ಬೇರೆ, ಕೆಲಸ ಸುಗುಮ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಶೆಯ ಪ್ರಪಾತದಿಂದೆತ್ತಿ, ಸಚಿವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸಚಿವ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೂ, ಶ್ರದ್ಧಾ-ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಾರಪಾಲಕನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ತಡೆಬಂತು. ಎಡಗೈಯಿಂದ ಲಾಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ, ಬಲಗೈಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದೆ ಚಾಚುತ್ತಾ 'ಏಯ್' ಎಲ್ಲಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತೀರಿ, ಇದೇನು ರೈಲ್ವೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂ ಅಂದುಕೊಂಡ್ರಾ ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಮ್ಮೆ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅದೇನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಅಭಯ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ... ಬಾಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ... ಈ ಕೈಯಿನ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಂದರು. ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಒಳಹೋಗಿ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಚಾಚಿರುವ ಕೈಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೀಳಲೇ ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ.. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು ತಾನೆ! ಎಂದು ಹಲ್ಲುಗಿಂಜಿದ. ಟಾಕೂ ಟೀಕಾನಿ ಡ್ರೆಸ್ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ವಿಸಿಟೇಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಹಿಡಿದು, 'ಎಲ್ಲೋ, ಹಲ್‌ಕಟ್ ಮಗನೇ ಯಾರ ಮುಂದೆ ಕೈಚಾಚಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೆ? ಕೈಗೆ ಬೀಳಬೇಕಂತೆ, ಬೀಳಬೇಕು!!! ಇರು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ 'ಬೇಡಿ' ಬೀಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹುಷಾರ್! ಎಂದು ಪೊಲೀಸ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿದರು. ಪರಿಚಯದ ಹೆಸರು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದದೇ ತಡ, ಆ ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ ಕುರ್ಚಿಯ ಅಂಟಿನಿಂದ ಸ್ಟ್ರೀಂಗ್ ಬಾಲು ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ, ನೆಗೆದು, ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ 'ಅಪರಾಧ ವಾಯ್ತು ಒಡೆಯಾ.... ಸಣ್ಣವನು ಸಣ್ಣ ಆಸೆಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ನೀವು ಸಿವಿಲ್ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ನೀವಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಅಜ್ಞಾನದ ಮಡುವಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಒಡೆಯ ಅಂತಾ ಲಾಟಿ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ನಾಮದ ಬಲ ಹಾಗೂ ಪದವಿಯ ಬಲಾಬಲಗಳು. ಮುಂದೆ ಸ್ವಜಾತಿ ವಶೀಲಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಸುಗುಮವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಪರಿಚಿತಳಾದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು. ಧಿಡೀರ್‌ನೇ ಒದಗಿ ಬಂದ ಈ ಅನೇಪೇಕ್ಷಿತ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಮಕ್ - ಕಿಮಕ್ ಎನ್ನದೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೊಡಿದೆ. 'ನೀ ಯಾಕೊ ನಿನ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೊ' ಅಂತಾ ದಾಸರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಾಡಿದ, ಪದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಅವರ 'ಹಂಗಿ'ನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಅವರ ನಾಮ ಬಲದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದೆನಾದ್ದರಿಂದ!!!.

ಚುನಾವಣೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಷ್ಟೂ ಕಾರ್ಯಬಾಹುಳ್ಯವೂ ಹಿರಿಯದಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಜ ಮುಂಜೂರಾಯಿತು. ನಾಮ ಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಗಡಿ-ಬಿಡಿಯೂ

ಆಯಿತು. ಕನ್ನಡದ ಪಕ್ಷದವರು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು. ಅವರಿಗೆ ಈಚಲು ಮರವನ್ನು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಅವರ ಕುಲಪುರೋಹಿತರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು. ಸರಿ! ಅದನ್ನೇ ಕನ್ನಡದ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರದ ಕಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚಲು ಮರದ ಚಿಹ್ನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಂಡಿತ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಲೆ ಹಾಕುವಳೆಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ಈಚಲು ಮರ ... ಅದೃಷ್ಟದ ಸಂಕೇತವಂತೆ, ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಗಜಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ.... ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯರು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಯ ಮತ್ತು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಪಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಧೃಡ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೆ ಆದ್ದದ್ದೇನು! ಈ ಈಚಲು ಮರದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ ಪಕ್ಷದವರು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾಯಕರು ತಲೆ ಬಿಸಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಭೆ ನಡೆಸಿ... ಮುಂದಿನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ, ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಕನ್ನಡದ ಪಕ್ಷದವರು ಈಚಲು ಮರವನ್ನು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, 'ನಾವು ಡೊಂಕು ಈಚಲು ಮರ' ವನ್ನು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಆ ಮರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಡೊಂಕುಮಾಡಿದರೆ ಆಯಿತು. ನಮಗೆ ಈಚಲು ಮರ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಅದರ ನೇರ ಡೊಂಕಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ನಾಯಕರು ತಾವೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, 'ಡೊಂಕು ಈಚಲು ಮರ' ದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅವರಿಂದ 'ಅಸ್ತು' ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಡೊಂಕು ಈಚಲು ಮರದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಪಾನ ನಿರೋಧವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಚಿಹ್ನೆ ಡೊಂಕು ಮರವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಡೊಂಕಲ್ಲ.....ಸೀದಾಸಾದ ಅದು ನೇರ ರಾಜಧಾನಿಯ ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು.....ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಭವನದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವಂತಹುದು. ಜನತೆಗಾಗಿ ಪಕ್ಷ.....ಪಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಜನರು ಓಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನೆ-ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆವು. ಮೈಕಾಸುರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಗರ್ಜಿಸಿದೆವು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಈ ಡೊಂಕು ಈಚಲು ಮರ ಮತ್ತು ಈಚಲು ಮರಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗಿ ಕಿತ್ತಾಡಿದವು! ಆದರೆ ಯಾವುದು ಮುರಿದು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬುಡಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆಯಾಯಿತು. ನೇರ ಹಾಗೂ ಡೊಂಕು ಈಚಲು ಮರಗಳು ಜನತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೋತವು. ಜನರು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬರಲೇ ಗಾಭರಿಗೊಂಡರು, ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡರು. ಈವರೆಡರ ಉಸಾಭರಿಯೇ ಬೇಡವೆಂದೂ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದರು. ಈಚಲು ಮರಗಳು ಒಣಗಿ... ಒಲೆ ಉರಿಸಲು ಸೌದೆಯಾಯಿತು. ಜನ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ನಾಮಬಲ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ನಂಬಿಕೆ ಸತ್ತಿತ್ತು. ಜನ ಜಾಗೃತಿ ಗೆದ್ದಿತು.

ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾಮಾಮೃತದ ಪರವು ಕಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಳಮಳ ನನಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ... ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯಾದ ನಂದಿನಿ ನಂದ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಹೆಸರು ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ನುಸುಳಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು ಆಕೆ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ನನ್ನ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ 'ನಂದಿನಿ ನಂದ ಕುಮಾರ್' ರವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಆಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು 'ನಂದಿನಿ' ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ ನಂದಕುಮಾರ್‌ನ ಹೊಡೆದುಬಿಡಿ ಎಂದರು. ನಾನು ಸಹ 'ನಂದಕುಮಾರ್‌ನ್ನು ಹೊಡೆದುಬಿಡಿ' ಎಂದು ಅನುಮೋದಿಸಿದೆ ಯಾವುದೂ ಕೆಲಸಭಾರದಲ್ಲಿ ಲೀನಳಾಗಿ!! ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಬುಗ್ಗೆಯು ಚಿಮ್ಮಿತು. 'ನಂದಕುಮಾರ್' ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಆಕೆಯಾಗಿಲೀ ನಾನಾಗಲೀ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಪಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗಿತ್ತು ಮಾತು ತುಟಿಯಂಚಿನಿಂದ ಮಿಂಚಿತ್ತು!! ಆಕೆ ಮುಖ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಮೌನ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸಿದರು. ಆಕೆ ತನ್ನ ನಾಮದ ಹಿಂದೆ ಗಂಡನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಆಧುನಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಆಕೆ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ನಾಮದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅರಳಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು, ಅನರ್ಥವನ್ನೊದಗಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಆಕೆಯ ಮನ ಒಲಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಚಯವಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ನಾಮ ಬಲಾಮಲಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯ್ತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಬೇರ್ದಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಾವು ಆಪ್ತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ!!!

ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಒಂದೇ ಹೆಸರು ಹೊಂದಿದ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯನ್ನು, ನನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಂಶಾವಳಿಯ ಸಹಿತ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟೂರಿನಿಂದ ಮುಖ ಪರಿಚಯ- ಹೆಸರಿನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ವಂಶಾವಳಿಯು ಬಂದು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಂಶಾವಳಿಯ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹನೆ, ಸಮಯ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ "ಸಾಕು ಸಾಕು ಬಾಯಾರಾ.... ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಹೆಸರು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮುಖ್ಯ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಮಾತ್ರ! ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ತನಗೆ ತಾನು, ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೆ. ಅದರ ಫಲಾಪಲಗಳು ಮುಂದೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲ.... ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಸರು ಮಾಡಲು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಹೊರ ನಡೆದರು.

ಅಂತೂ ನಾಮ - ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೇಯತ್ವಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೆಣದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ನಾಮವು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗೇಯತ್ವದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಬಲ+ಪದವಿಬಲಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಾಮನಾಕಾರದಿಂದ ಉದ್ದ ಅಗಲಕ್ಕೂ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ನುಂಗುತ್ತಾ ವಿರಾಟಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಿಲ್ಲುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ... ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಳಿದ ಮೇಲೂ ಈ ನಾಮಬಲ ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇನ್ನೇಲೆ ಏರ್-ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ - ಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರ್ವೇ ಕೊಡೋದು ತಿಳ್ಕಳ್ಳಿ.

ವೇಷ ಭೂಷಣ

ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ

ಮೊನ್ನೆ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಯೋವೃದ್ಧರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎತ್ತರದ ಮನುಷ್ಯ. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ, ಕರೀ ಕೋಟು, ಟೈ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ಯಾಂಟ್‌ಗೆ ಬದಲು ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ವೇಷ ನಾನಂತೂ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಟೈಲ್ ಯಾವಾಗ ತುರು ಆಯಿತು? ಇದು ಸರಿಯೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತುರು ಮಾಡಿತು.

ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರದ ಎವಲ್ಯೂಷನ್ ನೋಡೋಣ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ದಟ್ಟ ಪಂಚೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮೇಲಂಗಿ ಧರಿಸಿ, ಶಾಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಟೋಪಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ದಟ್ಟ ಪಂಚೆಗೆ ಬದಲು ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟು ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿಗೆ ಬದಲು ಜರಿ ಪೇಟ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕ್ರಮೇಣ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತಿತ್ತರರು ಶಾಲು, ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ ಟೈಕಟ್ಟಿ, ಕೋಟನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಪೇಟ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆ-ಕೋಟು-ಟೈ ಕಾಂಬಿನೇಶನ್ ಬಹಳಷ್ಟು ದಿನ ನಡೆಯಿತು. ಇದು ಅಂದಿನ ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಲಾಯರ್‌ಗಳ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಡ್ರೆಸ್. ಟೈ ಕಟ್ಟುವವರೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಪರಿವರ್ತಿಸಿತು. ಭಾರೀ ಸರ್ಜೂಟ್ ಧರಿಸಿ, ಟೈ ಕಟ್ಟಿ, ತಲೆಗೆ ಮೈಸೂರ್ ಜರಿ ಪೇಟ ಇಟ್ಟು, ಕಾಲಿಗೆ ಫಲ ಫಲ ಹೊಳೆಯುವ ಪೂ ಮೆಟ್ಟು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕರೀ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಪಾಮರರು ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ವೇಷ ಎಂಥ ಬಡಕಲು ಮೈಕಟ್ಟಿರುವವರಿಗೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ತರುತ್ತಿತ್ತು. “ಡ್ರೆಸ್ ಮೇಕೆತ್ ದಿ ಮಾನ್” ಎಂಬುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಆಯಿತು.

ಕೆಲವರು ಪೋರನ್ನೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಂದರು. ಅವುಗಳ ಪುಲ್ ಡೀಟೇಲ್ಸ್ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಟ್ ಹಾಕುವುದೊಂದು. ಈ ಹ್ಯಾಟ್‌ಗಳ ವೈವಿಧ್ಯ ನಾನಾ ತರಹ. ಈ ಹ್ಯಾಟ್‌ಗಳು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜರಿ ರುಮಾಲನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಈ ಹ್ಯಾಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪರಿಚಿತರಿಗೆ ವೇವ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಅನುಕೂಲ ನಮ್ಮ ಜರಿ ಪೇಟದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇನಾದರೂ ತೆಗೆದು ವೇವ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವ

ಗುಂಡು ಸೂಜಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಆ ಪೇಟ ಉಂಡೆ ಆಗಿ ಬೀಳೋದು ಖಂಡಿತ. ಆಗ ಅದು ನಮ್ಮ ಪೀವೀಎನ್ ಸ್ಪೈಲ್ ಹೆಗಲಿನ ಉತ್ತರೀಯ ವಾಗುತ್ತೇವೆನಃ ಮೈಸೂರು ಜರಿ ಪೇಟ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬರುಬರುತ್ತಾ ಯುವ ಜನಾಂಗ ಈ ವೇಷವನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿತು. ಬಿಗಿ ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಪೇಟ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅದೂ ಮದುವೆಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೆ ಪೇಟಧರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರಿಸಿ ತಲೆಗೆ ಪೇಟ ಇತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಈ ಸಮಾರಂಭದ ವರದಿ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಈ ಜರೀ ರುಮಾಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಂಟಲಿನವರೆಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ.

ಅರವತ್ತರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರೋಧಿ ಆಂದೋಳನ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅಂದಿನ ನವ ಯುವಕರು ಪೇಟ, ಕೋಟು, ಟೋಪೀ, ಟೈ, ಷೂಸ್, ಶರ್ಟ್, ಪ್ಯಾಂಟ್, ಎಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತೊಗೆದರು. ಬದಲಿ ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್, ರಂಗು ರಂಗಿನ ಟೀ ಶರ್ಟ್, ಕೆದರಿನ ಕ್ರಾಪ್, ಕಾಲಿಗೆ ರಂಗುರಂಗಿನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿ ಸುತ್ತಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಇಲ್ಲಿಂದಾ ಶುರು ಆಯಿತು ನಮ್ಮ ಜೀನ್ಸ್ ಕಥೆ. ಸಮಾಜದ ಬಿಗಿ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜೀನ್ಸ್-ಟೀ ಶರ್ಟ್ ವಿನ್ಯಾಸ ಬದಲಾಗಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಡ್ರೆಸ್ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೇಗಾದರೂ ಬರಬಹುದು' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ಓದಿದಂತೆ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ಆಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಕೋಟು, ಟೈ, ಷೂ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅದನ್ನು ಉಡುವ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಗಲೆ ಕೋಟು ಹಾಕಿ, ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಂದ ಟೈ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಷೂ ಕಚ್ಚಿದ ಕಾಲನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎತ್ತಿಡುತ್ತಾ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂ ಮಾಡುವವರ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದರೆ ಅವರು ಮುಸಿನಗುತ್ತಾ ಕೇಳುವ ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ "ಈ ಕೋಟು, ಟೈ ಯಾರಿಂದ ಎರವಲು ತಂದಿರಿ?. ಇವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆದೋ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರ ಮಾವಂದೋ".

ಕೆಲವು ಜಾಣರು ಟೈ ಅನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಉಪಾಯ ಇಷ್ಟೆ. ಬೇರೆಲ್ಲರೂ ಟೈ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತಾವೂ ಹತ್ತಿರದ ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ಟೆ ನುಗ್ಗಿ ಟೈ ಕಟ್ಟುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೇ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂ ರೂಂಗೆ

ನುಗ್ಗುವುದು. ಇದರಲ್ಲೊಂದು ತೊಡಕಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಇದೇ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದರೆ “ಬೆಕ್ಕಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟುವವರಾರು?” ಎಂಬಂತೆ “ಉದ್ಯೋಗ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಂಠ ಕೌಪೀನ ಕಟ್ಟಿಸುವವರಾರು” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಏರ್ಪೋರ್ಟ್ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಬರೋಣ. ಅವರೇಕೆ ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್ ಕೋಟು-ಟೈ ಕಾಂಬಿನೇಶನ್ ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಹೀಗಿದೆ: (ಈದನ್ನು ಒಪ್ಪೋದೂ ಬಿಡೋದೂ ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು).

1. ಆ ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯಂಗ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಕೊಂಡಿದ್ದು. ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಕಲು ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದು. ಆ ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್ ತೊಟ್ಟರೆ ತಾವೂ ತುಂಬಾ ಯಂಗ್ ಆಗಿ ಕಾಣ್ತೇವೀ ಅಂತ ಭ್ರಮೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಆ ಜೀನ್ಸ್ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
2. ಈಗ ಅವರ ಕೋಟ್-ಟೈ ಕಡೆ ಬರೋಣ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರೂ ಕೋಟು-ಟೈ ಹಾಕದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು ಘನತೆಗೆ ಕುಂದು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ. ಈ ಅವರ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದಮೇಲೂ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಕೋಟು ಟೈ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡು ದ್ವಂದ್ವಗಳ ನಡುವಿನ ಕಾಂಪ್ರೊಮೈಸ್ ಅವರ ಈ ನ್ಯೂ ಫೇಡೆಡ್ ಜೀನ್ಸ್-ಕೋಟ್-ಟೈ ಕಾಂಬಿನೇಶನ್.

ಈ ನನ್ನ ವಾದ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ?.

CTBT ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ಗೂ ಅಪ್ಪೇ ಆಗುತ್ತೇನಪ್ಪಾ?

ಯಾರಮಗ ಯಾರೆಂದು ಹೇಳು ಜಾಣ

ಶಿವರಾಮಕಾರಂತ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂ ತನ್ನ ಮುಖವು ಮಾಸೀತು - ಎಂದ ಕೃಷ್ಣ
ಭೂಮಿ ದೇವಿಯ ಕುವರರಾರೆಲ್ಲ-ಹೇಳು
ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನಾ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಿಸಿ ರಾಜ್ಯಗಳು.
ಭೂದೇವಿ ಉದರಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ಯಾರೆಲ್ಲ
ಯಾರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಕೆ ತಾಯಿ- ಹೇಳು

ಬಲು ಜಿಗುಟಿನೀ ಒಡವ ಬಿಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ
ಬಿಡಿಸಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಫಲ ಅನಿಷ್ಟ
ಗೀತೆ ಹಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ - ಸಾರಿದನು ಒಂದೊಮ್ಮೆ
ಹಾರುವರು ತನ್ನೊಗದ ಸಿಂಬಳವು-ಅಂತೆ
ಧನುಶರವ ಪಿಡಿದವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಅಂತೆ.
ಅವರಿವರ ಸೊತ್ತುಗಳ ಹೊತ್ತು ಮಾರಿದನರರು
ವೈಶ್ಯರೆನಿಸುವರಂತೆ-ಸಂತೆಗರ್ಹರಂತೆ
ಉತ್ತು ಬಿತ್ತುವ ಜನರು ಬರಿಶೂದ್ರರಂತೆ
ಇರಲಿರಲಿ ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ-ನರನಿಗೊಪ್ಪಿತವು.
ನನಗಲ್ಲ ನಿನಗಲ್ಲ-ಕಣ್ಣೆರೆದ ಮನುಜಗಲ್ಲ
ಭೂದೇವಿಯಿಂ ಪಡೆದ ಮಣ್ಣಿನಾ ಋಣವನ್ನು
ಥಟ್ಟ ತೀರಿಸಬಲ್ಲ ದಿಟ್ಟನಾರು?
ಹರಹಿದಾ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಗಳನುತೋಡಿ
ನೀರಿನಾ ಸೆಲೆ ತರಿಸಿ, ಅದಕೆ ಉಣಿಸಿ
ತೆಂಗು ಕಂಗನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದವನಾರು?
ಆತ ಮಣ್ಣಿನ ಮಗನೋ! ಬರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಗನೋ!
ಬಟ್ಟಬರಿ ನೆಲವನ್ನು ಉತ್ತು ಕೊಣಗಳಿಂದ
ಸೊಪ್ಪು ಗೊಬ್ಬರ ಹರವಿ, ಬೆಳೆಸಿದವನಾರು?
ಹೇಳು ಜಾಣ, ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು ಜಾಣ

ಬೆಟ್ಟ ಬೆಣಗಳ ಹುಡುಕಿ, ಮಳೆನಂಬಿ, ನೆಲದಲ್ಲಿ,
 ಗೇರು, ರಬ್ಬರು, ಕಾಫಿ ಬೆಳೆದವನು ಯಾರು?
 ಹೇಳು ಜಾಣ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು ಜಾಣ
 ಇವರಲ್ಲದೆಯು ನೆಲದಿ ಬಾಳಿದವನೊಬ್ಬ
 ಇದ್ದಾನು ಬಲು ಹುಂಬ-ಕುಂಬಾರನೆಂಬ
 ಚಲಿಸುವಾ ಗಾಲಿಯನು ಸಮತಳದಿ ಇರಿಸಿ
 ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಕುಲಾಲನಾದ
 ಜಿಗುಟು ಮಣ್ಣನು ತಂದು
 ತುಳಿತುಳಿದು ಹದಗೊಳಿಸಿ
 ಮುದ್ದೆ ಮಾಡುತೆ ಅದನು
 ಗಾಲಿ ನಡುವಲಿ ಇರಿಸಿ
 ರೂಪು ಕೊಟ್ಟನು ತಾನು ತನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ
 ಅವನದೀ ಕಾಯಕವ ಕೆಡದಂತೆ ಮಾಡಲಿಕೆ
 ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬೇಯಿಸುತ ಕಾಯ ಉಳಿಸೆ
 ಕಾಯಿಸಿದ, ಬೇಯಿಸಿದ, ಈಚೆ ತೆಗೆದ
 ಅವನದೀ ಕೃತಿ ನೋಡು - ಒಡೆದು ಚೂರಾದರೂ
 ಉಳಿಯುವುದು ಚಿರಕಾಲ, ಅಳಿವಿಲ್ಲ ಅದಕೆ
 ಮಣ್ಣಿನಾ ಮಗನೆಂಬ ಬಿರುದು ಒಪ್ಪಿತ ಅವಗೆ
 ಬಿಡುವಿನಾ ವೇಳೆಯಲಿ ಆತ ನೆಡಲಿಲ್ಲ ತೆಂಗು
 ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳಸಾಕಿ - ಹೊರಲಿಲ್ಲ ಹಂಗು
 ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಆತ ಬಳಸಿಲ್ಲ ರಂಗು
 ಮಣ್ಣಿನಾ ಮಗ ಅವನು ಬೇಡ ರಂಗು - ಡಿಂಗು

ಜೈನ್ ಕೀ ಜೈ ಅಂದೋರ್ಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ!

ದೂರದೃಷ್ಟಿ

ಕಂ.ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಮಿಲ್ಟಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ರಾವ್, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ರಿಟೈರಾಗಿದ್ದ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು ಪಿಂಚನಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಆರಾಮದ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು, ಮುಳ್ಳಾಂಬ ಪಾರ್ಕಿನ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲ್ಲುಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದೈನಂದಿನ ಒಂದು ದಿನಚರಿ. ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಿಜವಾದ ವಾಚಕರೆಂದರೆ ಈ ಮಂದಿಯೇ. ಕೇವಲ ಹೆಡ್‌ಲೈನುಗಳನ್ನು ಓದುವ ಜಾತಿಗೆ ಇವರು ಸೇರಿದವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಛಾಪಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಓದಿ, ಜೇರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಜೆಯ ಹರಟೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಗುಂಪಿನ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

“ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆನ ಹೀಗೆ ಏಕದಂ ಏರಿಸಿದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗ್ರಿ ಬೆಲೆಯೇರಿಸೋದ್ರಲ್ಲಾ ಒಂದು ನೀತಿ ನಿಯಮ ಬ್ಯಾಡ್ವೆ?” ಎಂದು ಆರಾಮದ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಅಂದಿನ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. “ಯಾವುದರ ಬೆಲೆ ಕಮ್ಮಿಯಿದೆ? ಬಜೆಟ್ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ಮುಂಚೇನೆ, ಸಿಗರೇಟಿನ ಬೆಲೇನ ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ದೆಚ್ಚು ಮಾಡೋಲ್ವೆ, ಪ್ಯಾಕೇಟ್‌ಗೆ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದ್ದು ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತಾಗಿ ಕೂತಿದೆ” ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ರಾವ್ ಹೀಗಳಿದರು.” ಹಾಲಿಗೂ ಸಿಗರೇಟಿಗೂ ಎಂಥಾದ್ರಿ ಸಂಬಂಧ. ಅದೇನು ಹಾಲಿನ ಹಾಗೆ ನೆಸಿಸಿಟಿ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಸೇದಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬರಿಸ್ಕೊಬಹುದು. ಬ್ಯಾಡದಿದ್ರೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಹಾಲಿನ ವಿಷಯ ಹಾಗಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಖಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪದೆ ಕೇಸರಿ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

“ಹಾಲಿನ ಬೆಲೇನ ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಏರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹಾರಾಡ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಆಲ್ಕೋಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೇನಂತೀರಿ?” ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಗಡಸು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದರು. ಮಿಲ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಅವರ ಕಂಠ ಗಡುಸಾಗಿತ್ತು. “ನಿಮ್ಮಂಥೋರು ಪೀಪಾಯಿಗಟ್ಟಿ ಕುಡೀತಿದ್ರೆ ಡಬ್ಬಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತೆ ತ್ರಿಬ್ಬಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತೆ. ಕೆಟ್ಟ ಚಟಾನ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ್ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅನಿವಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಆಲ್ಕೋಹಾಲಿಲ್ಲದೇನೂ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕೋಕುಂಟೆ. ಅದು ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಆಹಾರ ಅಲ್ವೆ?” ಎಂದು ಹಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಶುರು ಹಚ್ಚಿದರು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದವರು. ಆ ಹುಟ್ಟುಗುಣ ರಿಟೈರಾದಾಕ್ಷಣ ಹೋಗುತ್ತೇ?

“ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿ, ಹುಲ್ಲು ಇಲ್ಲದೆ ಹಸುಗಳು ಹೇಗ್ರೀ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತೆ. ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ವಿತರಣೆ, ಮೇವಿನ ವಿರ್ಚಿಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೇಲೆ, ಹಾಲಿನ ರೇಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೆ ನಿಮಗೆ ಕಮ್ಮಿ ರೇಟಿನ ಸಪ್ಲೈಮಾಡಿ, ಉತ್ಪಾದಕರು ತಲೆ ಬೋಳಿಸ್ಕೋಬೇಕಾಗುತ್ತೇನು?” ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಘರ್ಜಿಸಿದರು. ಮಿಲ್ಕಿ ಮನುಷ್ಯ ರಾವ್‌ಗೆ ಬೀರು ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿ, ವಿಸ್ಕಿ, ಮಾಂಸ ಮಡ್ಡಿಯಿದ್ದರೆ ಮುಗಿತು ಹಾಲಿನ, ನೀರಿನ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಲು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಳಿಚಾರು ಐಯ್ಯಂಗಾರಿಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದ್ದ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಏರಿ ಕೂತರೆ ತ್ರಾಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಾವೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿಯವರು ಮೂಗು ಹಾಯಿಸಿದರು. “ಹೀಂಗ ನೀವು ಗುದ್ದಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ್ರೆ ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ ಆಗೋದಿಲ್ವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಜಲಮಂಡಳಿ ನೀರ ಕರ ಏರಿಸ್ತೆತ್ತಿ ನೀರಿಗೂ ಹಾಲಿಗೂ ಎಂಥಾ ಭಯಂಕರ ಸಂಬಂಧ ಐತೀಂತ ನಿಮಗ ತಿಳಿದೈತಲ್ವಿ, ಅದ್ಕೆ ಹಾಲಿನ ರೇಟು ದುಭಾರಿ ಆಗ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ಇದ್ರಿಂದ ಮಂದೀಗೆ ಛಲೋನೇ ಆತು ಬಿಡ್ರಿ...” ಎಂದು ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿಯವರು ನಿರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಗ್ರಾಹಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕಿಬ್ಬರೂ ಸಿಡಿದೆದ್ದರು.

“ಏನ್ರಿ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ, ನಿಮಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದೆ ಬೆಲೆ ಏರಿದ್ರೆ, ಛಲೋದಾತೂಂತ ತಂಪಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ವಿ. ಏನ್ರಿ ಛಲೋದಾತು?” ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಅವರನ್ನ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. “ಇದರಾಗೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಐತೀಂತ ನಿಮಗೆ ತಿಳೀವಲ್ಲದ್ಯಾಕೆ. ಪ್ರಕೃತದಾಗೆ ತ್ರಾಸಾದ್ರೂ ಭವಿಷ್ಯದ್ದಾಗೆ ಮಂದೀಗೆ ಛಲೋದಾಗೂದನ್ನ ನಾವು ನೋಡಾಕೆ ಬ್ಯಾಕ್ರಿ...” ಎಂದು ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ “ಏನ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ, ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ್ರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲೇನು ಒಳ್ಳೆದಾಗೋದು” ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ರಾವ್ ಗುಡುಗಿದರು.

“ನೋಡ್ರಿ ಈಗ ತಾಯಂದೀರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎದೀ ಹಾಲು ಕೊಡೋದು ನಿಲ್ಲಿಸ್ಯಾರೆ. ಯಾಕೆ ಹಾಲು ಛೀಪಾಗಿ ಹೊರಗ ಸಿಕ್ಕದೇಂತ. ಅದೇ ಹಾಲಿನ ರೇಟು ಹೀಂಗ ಏರ್ತಾಹೊಂಟ್ರಿ ತಾಯಂದ್ರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎದೀಹಾಲು ಕುಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಹಚ್ಚೊಂತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೂ ಛಲೋದಾಗೆ ಬೆಳೀಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಾನು ಆಗ್ತದ್ರಿ. ಅದ್ಕೆ ಹಾಲಿನ ರೇಟು ಏರಿಸಿ, ಈಗಿನ ತಾಯಂದಿರ ಮನೋವೃತ್ತಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ಯಾರಿ...” ಎಂದು, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮೀಷನಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಮೆಣಶಿನಕಾಯಿ ವಿವರಿಸಿದಾಗ, ರಾವ್ ಮತ್ತು ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಆತನನ್ನೇ ಮೂಕರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತರು.

ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಎಚ್.ಆರ್. ಪ್ರಭಾಕರ

ಕಳೆದಬಾರಿ ದಿನಕರನ ಕಾಗದವನ್ನು ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ? ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ ನೋಡಿ ಈ ಎರಡನೇ ಪತ್ರ. ಇದೂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಯೇ ಬರೆದದ್ದು. ಆದರೆ ನಿಮಗಾಗಿನಾ ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ತ್ರಿಶಂಕುಲೋಕ

2-10-2015

ಅಯ್ಯಾ ಗೆಳೆಯಾ,

ನಾನು ನಿನಗೆ ಬರೆದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾಗದವನ್ನು ಹೀಗೆ ನೀನು Public ಮಾಡುತ್ತೀ ಎಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೋಪ ಬಂತು. ಇರಲಿ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪತ್ರವನ್ನು Public ಮಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲವೇ?

ಈಗ ಮೊದಲು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟದಿನ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದಿನ ಜೋರು ಮಳೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಪವರ್ ಕಟ್ ಬೇರೆ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಅರಚಾಟ ಆದರೂ ನಾನು ಹೊರಡುವ ದಿನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಂದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮಗಳ ಕಷ್ಟ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಪವರ್ ಇರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ. ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದರು. ನೀನು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು “ಅಕ್ಷೀ ಅಕ್ಷೀ” ಎಂದು ಬಾಂಬ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲವೇ? ‘ಪಾಪಿ ಸಮುದ್ರ ಹೊಕ್ಕರೂ ಮೊಳಕಾಲುದ್ದ ನೀರಂತೆ.’ ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಹೋಯಿತು. ನೀವೆಲ್ಲಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿರಿ. ನನಗೋ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೆ.ಇ.ಬಿ.ಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದಿರಿ. “ನಾವೇನು ಕರೆಂಟ್ ಎಗರಿಸಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ, ರಿಪೇರಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದುತ್ತರ ಬಂತು. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಕಾದು ಕಾದು ಸಾಕಾಯಿತು.

“ಹೋಗಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಸೌದೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸೋಣ” ಎಂದರೊಬ್ಬರು.

“ಕಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಕಾಟ, ಸಿಕ್ಕರೂ ಬೆಲೆ ಮಾತಾಡೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲ ಹಸಿ ಸೌದೇನೆ ಸಿಕ್ಕೋದು...” ಎಂದರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹೂತುಬಿಡೋಣ” ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಲಹೆ.

“ನಿಮಗೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು! ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆರಿ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ? ಈತ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದ್ದೂನೂ 3x6 ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕೂಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಈಗ.”

“ಇರುವುದೂ ಕಷ್ಟ, ಹೋಗೋದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ” ಇದು Conclusion.

“ನಡೀರಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಯೋ ಬದಲು ಅಲ್ಲೇ ಕಾಯೋಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದ ಹಾಗೆ ಕ್ಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ ಪವರ್ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಬಹುದು.”

ಪಾಪ ಒಳ್ಳೆಯಜನ! ಆ ಮಳೆಯಲ್ಲೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವಿಲ್ಸನ್‌ಗಾರ್ಡನ್ ತಲುಪಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕ್ಯೂ ನಿಂತರು. ಜೀವಮಾನ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸಿಗೆ, ಟ್ರಿನ್‌ಗೆ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ, ಗ್ಯಾಸ್‌ಗೆ, ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಸೈಟಿಗೆ ಕ್ಯೂ ನಿಂತಿದ್ದು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಾನೇ (ನನ್ನ ಹೆಣವೇ) ಮೊದಲನೆಯವನು (ಮೊದಲನೆಯದು). ಪವರ್ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಳಗೆ ತಳ್ಳಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ಹೇ ಭಗವಂತಾ ಮಧ್ಯೆ ಪವರ್ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. 440 ರಿಂದ ವೋಲ್ಟೇಜ್ 600ಕ್ಕೆ ಏರಿತು! ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಾಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯಲ್ಲೇ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ (ಹೆಣಕ್ಕೆ) ಅರ್ಧ ಕೆಲಸ ಆಗಿದ್ದಾಗ Fuse ಹೋಯಿತು.

ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ಬಡಜೀವವೇ ಎಂದು ಹೊರಟೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದ ದೂತರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಚೌಕಾಬಾರ ಆಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದವರು, ಕೊನೆಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ ಮನಸಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಯಾವ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿರದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸೀದಾ ನರಕದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದೆ. ದೂತರು ಗಡಬಡಿಸಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಯಮರಾಜನಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಕರೆ....(ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ, ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಈಗ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ...) ನನ್ನ ಫೈಲ್ ತೆಗೆಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ ತೆಗೆಸಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಸಾಯುವವರ ಕ್ಯೂ ಉದ್ದ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳ ಚೆಕ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೌದು/ ಇಲ್ಲ ಎಂದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಂತೆ.

1. ಹರ್ಷದ್ ಮೆಹ್ತಾನ ಶೇರ್ ಗೋಟಾಳ (Scam)ದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿದೆಯೇ?
2. ಜೈನ್ ಹವಾಲಾ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿದೆಯೇ?
3. ಇಸ್ರೋ, ಅಟಾಮಿಕ್ ಎನರ್ಜಿ, ಆರ್ಮಿ, ನೇವಿ, ಏರ್‌ಪೋರ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಕೇಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ?
4. ಕಿಡ್ನಿ, ಮೆದುಳು, ಹೃದಯ, ಶ್ವಾಸಕೋಶ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಾ?

5. ಬೋಪೋರ್ಸ್, ಸೈಂಟ್‌ಕಿಟ್ಸ್, ನಗರ್‌ವಾಲಾ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ?

ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಮುಂದಿನ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಏನು ಎಂಬುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಮರಾಜ “ಸರಿ, ಕಳಿಸಪ್ಪಾ ಆಚೆಗೆ. ಇವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ದಬ್ಬಿಸಿದ. ನೋಡಿದೆಯಾ ಕಾಲ ಹೇಗಿದೆ? ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಯಮ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿ, ವಲಕೊಟ್ಟು, ಸತ್ಯದಗುಟ್ಟನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ....?

ಸರಿ, ಇನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವೇ ಗತಿ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಯಾರಿರಬಹುದು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದೆ. ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ತಡೆದ. ಯಾವುದೋ ವಿಶೇಷ ಸಭೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದ. ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಜೋಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ ಅವನ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು. ಆದರೆ ಜೋಬೆಲ್ಲಿದೆ ಈಗ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಸುಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ! ಸರಿ, ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಹಾ! ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ, ರಂಭೆ, ಉರ್ವಶಿ, ಮತ್ತಿತರರು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ ಸುಸ್ತಾಗಿತ್ತು. ರಂಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಚೆಕ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ಓದಲು ಹೇಳಿದ. ಆಕೆ “ನನ್ನ ಡ್ಯೂಟಿ ಟೈಂ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನಾರೋ ಒಬ್ಬಾಕೆ (ಚಲುವೆ, ಸುಂದರಿ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ) ಓದತೊಡಗಿದಳು.

1. ಚಂಡೀಹೋಮ, ಗೀತಾಯಜ್ಞ, ಸಹಸ್ರಮೋದಕಯಜ್ಞ, ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ?
2. ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆಯಲು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಯಾ?
3. ಹಿಂದೂತ್ವ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂರಾಜ್ಯಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?
4. ಓರೈನೋ ತೂತು ಎಂದರೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅಮೆರಿಕನ್ನರೊಡನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಡಿರುವೆಯಾ?
5. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ, ಆನಂದಮಾರ್ಗ, ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಅಥವಾ ಸಾದ್ವಿ ಋತಂಬರ ಇವರುಗಳ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದ್ದೆಯಾ?
6. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಪ್ರೀ ನರ್ಸರಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಓದಿದ್ದೆಯಾ? ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಗಾದರೂ ಸೇರಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೆಯಾ?

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನನ್ನದೊಂದೇ ಉತ್ತರ. ಪಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನಾನು ಬಾಯಿಹಾಕಿ, “ನನಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದೇ

ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೇ ಈ ಚೆಕ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ಏಕೆ? ಎಂದು. ಆಕೆ (ಉರ್ವಶಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ) "ನನಗೆ ನರಕದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ನಿಯಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂದ್ರ ಏಳುವುದರೊಳಗೆ ಕಾಲುಕಿತ್ತರೆ ವಾಸಿ" ಎಂದು ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡೇ ಬಂದು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು.

ಉರ್ವಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಲಾಭ ಮುಂದೇನುಗತಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯುಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಯಾರೋ ಕರೆದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಕಡೆ ತಿರುಗಿದೆ. ಓಹ್! ಎಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯ ಜನಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಗಳಿಗೂ ಬೇರು ಮೇಲೆ, ಕೊಂಬೆಗಳು ಕೆಳಗೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ "ಬಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ, ನಮ್ಮ ರಾಜ ನಿನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವನು" ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ರಾಜ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿದ್ದ. "ತ್ರಿಶಂಕು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವವೊಂದು ಬಂದಿದೆ" ಎಂದು ಈತ ಘೋಷಿಸಿದ. ನಾನು ಹೇಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಮಹಾರಾಜ ಚೆಕ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ತರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆತ "ನಿನ್ನಂತಹವರಿಗಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಈ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿರು" ಎಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆತಟ್ಟಿ ನೀರನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿದ. ಅದು ನನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಗ, ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ತಲೆ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿತು. ಪುನಃ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ನಾನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದ್ದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಖವೇ ಸುಖ. ಯಾವುದನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದರೂ ಎದುರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ರಂಭೆ ಅಂತಿರಲಿ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್, ಮಲ್ಟಿ ಮೀಡಿಯಾ ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ. ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹೊಸ ವಸ್ತು ತಯಾರಾಗಲೀ, ಅದರದೊಂದು ಮಾಡೆಲ್ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರು. 20 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದು. ಹಾಗಾಗಿ ಸುಖವೂ ಬೇಸರವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ "ಸಾವೀ" ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಓಹೋ ಸಾವೀ ಎಂದರೆ ವೀಸಾ ಅಷ್ಟೆ. ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗು ಅಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ದಿನಾಂಕಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಈಗ ಇಕ್ಕಟ್ಟು ಬಂದು - ಇನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಬಂದ್ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕಾಗದವಿರಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ಕಾಗದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ.

ಅಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೋರ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಬೇಗ ಬಾ. ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಜಾಗ. ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಎರಡರಲ್ಲೂ Entry ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಬಾಕಿ ಮುಖತೆ?

ನಿನ್ನ ಚಡ್ಡೀ ದೋಸ್ತಿ
ದಿನಕರ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದವನು.

ಅಧ್ಯಾಪನದ ಅವಾಂತರಗಳು

ಟಿ.ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ್

ನಾನು ಅಧ್ಯಾಪನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜೊಂದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನನ್ನನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹಿರಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕನೆಂದೂ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆಯ ನಂತರ ಆಯ್ಕೆ ಶ್ರೇಣಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕನೆಂದೂ, ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆಯ ನಂತರ ಇನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕನೆಂದೂ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅಜ್ಞರೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ “ಮಾಸ್ತು” ಎಂದಷ್ಟೇ ಗುರುತಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. “ಗೋಪಾಲ ಮಾಸ್ತು” ಎಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಶೇಷಣ ಉಪಸರ್ಗಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗೆ ನಾನೂ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾತ ಎಲ್ಲರೂ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದವರು; ಪಂಡಿತರೆಂದು ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಯುತ ಇಂಥವರು, ಮಿಸ್ಟರ್ ಸೋ ಅಂಡ್ ಸೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟೇ ಸಹಜವಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾತಂದಿರ ಹೆಸರುಗಳ ಹಿಂದೆ ‘ಪಂಡಿತ’ ಎಂಬ ಉಪನಾಮ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಪಂಡಿತರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಿರಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಏನಯ್ಯಾ ಪಂಡಿತಪುತ್ರಾ’ ಎಂದಾಗ ಆ ವಿಶೇಷಣದ ವ್ಯಂಗಾರ್ಥವರಿಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ಭಾಷಾ ಬೋಧಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಂಡಿತರೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಹಳಬರು, ನನ್ನನ್ನೂ ‘ಪಂಡಿತರೆ’ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನನ್ನನ್ನು ‘ಉಪನ್ಯಾಸಕರೇ’ ‘ಲೆಕ್ಚರರ್‌ರವರೇ’ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ - ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದೆಯೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಔಷಧಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ “ಬನ್ನಿ ಸಾರ್ ಇಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಕರೆದರು; ಹೋದೆ “ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಈತ ನನ್ನನ್ನು ವೈದ್ಯರೇ ಅಂತ ಕರೆಯತಾನಲ್ಲ, ಏನು ತಾತ್ಸರ ಇರಬಹುದು ಇವನಿಗೆ?” ಎಂದು ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲೇನು ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು “ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಅವರಿಗೆ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದೆ. "ಏನೀ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂತ ಕರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಏನೀ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಇಂಥವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಏನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಇರಬಹುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ! ವೈದ್ಯ ಅಂತೆ ವೈದ್ಯ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದ್ರೂ 'ಮಾಸ್ಟೇ' ಅಂತ ಕರೆದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗನ್ನಿಸಬಹುದು?" ಎಂದರು. "ಅನ್ನಿಸುವುದೇನು? ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಸ್ತು ಅಂತಲೇ ಕರೆಯುವುದು" ಎಂದೆ. "ಛೇ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಲೆಕ್ಚರಸಾರ್ ಅಂತಲೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರು ಹಾಗೆ ಕರೀದಿದ್ದ್ರೆ ಹಾಳಾಗಲಿ, ನಾನು ಕರೀತೇನೆ, ಬೇಸರಪಡಬೇಡಿ ಲೆಕ್ಚರಸಾರ್!" ಎಂದು ವಚನ ಕೊಟ್ಟವರು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದೋ ನಾನು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ಡಾಕ್ಟರೊಡನೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ "ಮಾಸ್ತು ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ, ತಿದ್ದಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಆದರೆ 'ಮಾಸ್ಟರ್' ಎನ್ನುವ ಸಂಬೋಧನೆ ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳ ಸೂಚಕವಾಗಿರದೆ, ಅಧ್ಯಾಪನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಜನರು ಹೊಂದಿರುವ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾಸ್ಟರುಗಳ ವೃತ್ತಿವರ್ಗ ಎಂಥ ಆಯಾಮವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಕಾಮತರು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಜೈಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಬದಿ ಬಹಿರ್ದೆಸೆಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು, ಗಂಡಸೊಬ್ಬನು ಅತ್ತ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದಡಬಡಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಆದರೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವಳೊಬ್ಬಳು "ಬರ್ರಿರೋನು ಮಾಸ್ತುಕಣ್ರೇ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೇ" ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ 'ಶಿಕ್ಷಕರು ಪುರುಷವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಣನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳಂತೆ. ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಒಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಗೆ ತಲುಪುವಾಗ, ಅವರ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿಯವರು ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರೊಬ್ಬರ ಹೆಗಲುಮುಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಹೋದದ್ದೇ ಸಿಸ್ಟರ್‌ರವರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಮುಖವೊದಿಸಿಕೊಂಡಿ ಹೊರಬಂದ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಕಂಡವಳೇ "ಸಿಸ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ್ರೆ ಮಿಸ್? ಹಾಗೆಲ್ಲ ಗಂಡಸರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾತನಾಡಿಸೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅಂತಾರಲ್ಲ! ಮಾಸ್ಟೇ ಬೇರೆ, ಗಂಡಸರೇ ಬೇರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಿಸ್, ಅವರಿಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳಂತೆ! ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಮಾತಿನ

ರೀತಿಗೂ ಕಾಮತರ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಹೆಂಗಸಿನ ರೀತಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಪರುಗಳ ವರ್ಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಅರ್ಥ. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಅರಿವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆಯೇ ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದೆ.

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವಾಗ ನಾನು ಆಗಿನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನನ್ನದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಪಿಯುಸಿ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪಠ್ಯವಿಷಯದ ಬಗೆಗೇನೂ ನಾನು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮವಯಸ್ಕ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಏಗುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ದಿನ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಈ ಬಗೆಗೆ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಅವರು “ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೇನೆ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಗ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೇ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗರು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದು. ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋದ ಮೊದಲನೇ ದಿವಸವೇ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿಸಿದೆ ನೋಡಿ, ಇಡೀ ಶಾಲೆಯನ್ನೇ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು” ಎಂದರು. ಅವರು ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಮೀಸೆ ನೋಡಿಯೇ ನನಗೆ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ನನಗೆ ಅಂತಹ ಮೀಸೆಯಂತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದಾದಂತೆ ಕಾಲೇಜು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೊಡೆಯಬಹುದೋ ಹೇಗೆ? ಅವರಿಗೆ ಎರಡೆರಡೇ ಬಾರಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗುವಂತೆ ಅವರು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ತಪ್ಪುಗಳೇನು? ಕೋಲಿನ ರುಚಿ ತೋರಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅಳತೆಗೋಲು ಯಾವುದು? ಈ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ಸಿಗದೆ ಬರೀ ಪಾಠಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಅವಧಿ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಪಾಠದಿಂದಷ್ಟೆ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಭಾವಿತರಾದಂತೆ ತೋರಿದ್ದರಿಂದ, ‘ಅರಿಭಯಂಕರ’ ‘ಪಾಷಾಣಹೃದಯಿ’ ‘ಬಾಲವೈರಿ’ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕದೆ ಹೋಯಿತು.

ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲೇ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ತರಗತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ದಿಢೀರನೆ ಎದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ! ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಅವನಿನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶವನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಆತ ನನಗೆ ಏನೋ ಸಮಜಾಯಿಷಿಕೊಡಲು ಬಂದನಾದರೂ ಅವನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ನಾನು ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಜೆಯ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದೆ. ಮೂರುದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು

ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಊರು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬಸ್ ಹತ್ತಿದ ಅನೇಕ ಪರಿಚಿತ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. “ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದಾನಲ್ಲ, ಲಗೇಜ್ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು” “ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಿರಲಾರದು, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಬೇಕು” ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ನನಗೇ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಆಡಿದಂತೆಯೂ ತೋರಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪರಿಚಿತರು ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದು “ಸದ್ಯ ಬಂದಿರಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಿಷಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ಧೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನೀವಿನ್ನೂ ಬದುಕಿ ಬಾಳಬೇಕಾದವರು” ಎಂದು ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ “ಯಾರ ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ?” ಎಂದೆ. “ಯಾವನೋ ಹುಡುಗ ಏನೋ ಹೆದರಿಸಿದ ಅಂದರೆ ನೀವು ಊರುಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗಿಬಿಡೋದೆ? ಏನು ನಾವಿಲ್ಲೇ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲ್ಲವೇ?” ಎಂದರು. ಆ ದಿನ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೂ ಅದೇ ದಿನ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೂ ತಳುಕುಹಾಕಿ ಯಾರೋ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ರೀತಿ ಬಲು ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠಮಾಡುವವರಾದರೂ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆತುಹೋದಾರು; ಬೈದು ಹೊಡೆದು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗದವರೇ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನಾಯಕ್ ಎಂಬುವವರು ನಮಗೆ ಕನ್ನಡಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದಪ್ಪಗೆ ಕುಳಗಿದ್ದ ಅವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ರೀತಿ ಎಂಥ ಉತ್ತರಕುಮಾರನೂ ನಿರುತ್ತರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು! “ತಿರುಕನೋರ್ವನೂರ ಮುಂದೆ ಮುರುಕ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ...” ಎಂಬ ಪದ್ಯ. ‘ಓರ್ವ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ನನ್ನ ಬೆಂಚಿನ ಸಹಪಾಠಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಏಟುಕೊಟ್ಟವರು ನನ್ನತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ನೋಟ ಬೀರಿದರು. ನಾನು ಹೆದರುತ್ತಲೇ ‘ಒಬ್ಬ’ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆನಾದರೂ ಅದೇ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾಯಕರು ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಿಗಿದೇಬಿಟ್ಟರು! ಅನಂತರ ತಡಬಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ “ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆಯಾ, ಹೋಗಲಿ ಅಳಬೇಡ ಕೂತುಕೋ” ಎಂದರು. ಅಂದು ಅವರು ಹೊಡೆಯದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ 34 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಅವರು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೇ?

ಸ್ವತಃ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದುದು ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು? ಎಂದು ಕೇಳಬೇಡಿ. ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗಾಯಿತು. ಯಾವುದೋ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಗಿದು ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದ.

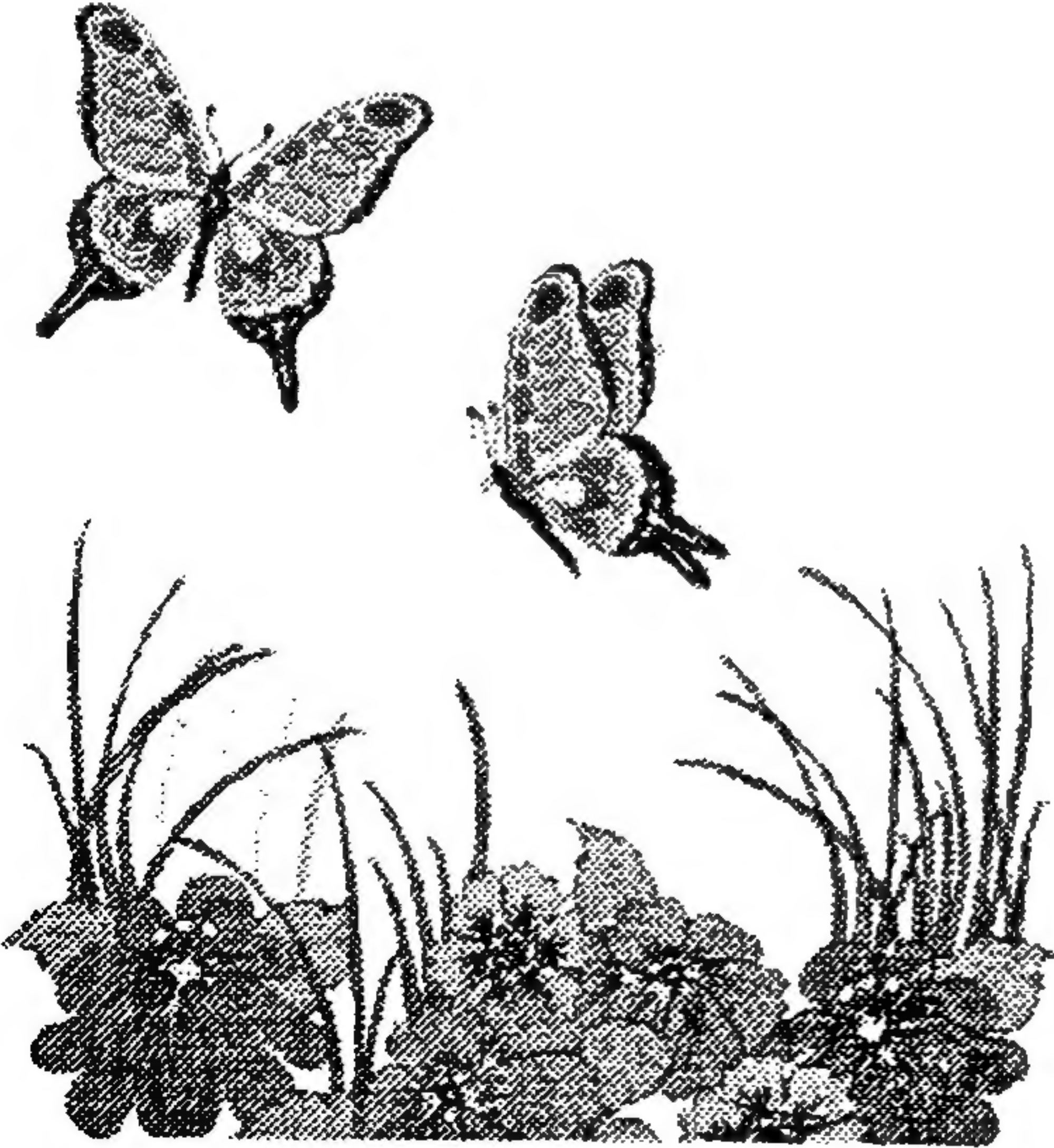
ಮರುದಿನ ಹಾಜರಿ ಹಾಕುವಾಗ ಆ ಹುಡುಗಿ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರಲ್ಲಿಲವೆಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಮಾರನೇ ದಿನವೂ ಅವಳು ಬಾರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಾರದಿತ್ತೆಂಬ ಬೇಸರವೂ ಅವಳ ಗೈರುಹಾಜರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಆತಂಕವೂ ಉಂಟಾದವು. ಅದಾದ ಮಾರನೇದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. 'ಸರ್' ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ! ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಾಕಲೇಟ್ ಬಾರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ! "ಸರ್, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ನಡೆಯಿತು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಚಾಕಲೇಟ್‌ನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶುಭಾಶಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೋದಳು. ಪಾಪ, ಓರ್ವ ನವವಧು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಏಟು ತಿನ್ನುವಂತಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊರಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇನಾದರೂ ಮದುವೆಯೋ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವೋ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇದುವರೆಗೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ತಮಗೇನೂ ತಂದೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರಗಿದರು.

ಏಟು ಬೀಳುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಭಯವು ಮಕ್ಕಳ ತುಂಟಾಟ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೇನೂ ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದನಷ್ಟೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಪಾಠ ಎಷ್ಟು ಮನಮೋಹಕವಾಗಿತ್ತೋ, ಅವರು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಒಳಶುಂಠಿಯ' ಶಿಕ್ಷೆ ಅಷ್ಟೇ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುವಂಥದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ತೊಡೆಯನ್ನು ಜಿಗುಟುವುದೇ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿರದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತರಿಗೇ ತಿರುಮಂತ್ರ ಹಾಕುವ ಉಪಾಯವೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೇನು ಪಂಡಿತರ ಒಳಶುಂಠಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿತು. ಅನೇಕ ಮಾಸ್ತರರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಪಂಡಿತರ ಕ್ಲಾಸಿನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಒಳಶುಂಠಿಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿಯನ್ನೋ ತಂಪು ಪಾನೀಯವನ್ನೋ ತರಿಸಿ ಕುಡಿಸಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವನೆಂದು ಯಾರೋ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಏನನ್ನು ತರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನಡೆಯುವಾಗ 'ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದ' ಹುಡುಗ ಕ್ಷೀಣಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ಜ್ಯೂಸೇ ಇರಲಿ" ಎಂದ! ಹುಡುಗನ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಬಹುಮಾನ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರರು ಬೆತ್ತ ತರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಗಂಟೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗ ಓಡಿಬಿಟ್ಟ!

ಈ ಹುಡುಗನ 'ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ' ಒಮ್ಮೆ ನಾನೂ ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ಕಾಲೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಾತು ಬಂದಿತು. ಕೊನೆಗೆ ನೂರು ಮೀಟರ್ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದೆಂದಾಯಿತು. ಓಟಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾದವರು ಇಬ್ಬರು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಮೂರನೇ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದರೂ ಇರಲೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಓಟಗಾರನ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮಾಮೂಲು ವೇಷದಲ್ಲೇ ಓಡುವುದೆಂದಾಯಿತು. ಸರಿ, ಓಟ ಸಾಕಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿಯೇ ತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ 50 ಮೀಟರ್ ದಾಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೈದಾನದ ಕಲ್ಲುಮಿಶ್ರಿತ ಮಣ್ಣಿನ ಹದ ಗೊತ್ತಾಗದೆಯೇ ಪ್ಯಾಂಟಿಗೆ ತೊಡರಿಕೊಂಡೋ ಹೇಗೋ ಲೆದರ್‌ಷೂ ಜಾರಿ ನಾನು ಮುಗ್ಗರಿಸಿದೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು 'ಹೋ' ಎಂದು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡರು. 'ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಬಿದ್ದು ಸೋತ' ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಆ ಕೂಡಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಕೈಕಾಲು ಚಾಚಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ, ಮುಂದಿದ್ದ ಓಟಗಾರರು ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ-ಗೋಪಾಲ ಮಾಸ್ತು ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲ! ಇಡೀ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಓಟಗಾರರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಗಣಿತದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅರೆಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿ ನಾನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದನೆಂದು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈ ಘಟನೆಯೊಂದಿಗೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಗೆ ತೆರೆಬಿದ್ದಿತು.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಕನ ಮುಖ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲೊಂದು. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಂತಹ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯವರೆವಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶದ ಬಗೆಗೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದರೆ ಸಂತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಮೊಳ ನೆಯ್ದಹಾಗೆ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವಾಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೊಬ್ಬಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ "ನಾನು

ಆಮೇಲೆ ಹಾಡೋದಕ್ಕೆ ಹಾಡು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ” ಎಂದಳು. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ “ಪ್ರಾರ್ಥನೇನೇ ಹಾಡಿಬಿಡಮ್ಮ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಹಾಡದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಭೆ ಸೇರತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು “ ಈಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಎಂದು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದುನಿಂತೆವು. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ತಾನು ಹಾಡು ಬರೆದು ತಂದಿದ್ದ ಕಾಗದದೊಡನೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ಆಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಕಾರಣ, ಅವಳು ಹಾಡತೊಡಗಿದುದು “ರಂಗೇನಹಳ್ಳಿಯಾಗೆ ಬಂಗಾರ ಕಪ್ಪ ತೊಟ್ಟ ರಂಗಾದ ರಂಗೇಗೌಡ ಮೆರೆದಿದ್ದ” ಎಂಬ ಚಿತ್ರಗೀತೆ! ಒಂದು ಕಡೆ ನಗು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗದ ಕಷ್ಟ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ತೋಚದ ಸ್ಥಿತಿ. ಇದರ ನಡುವೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಹಾಡು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ನಿಂತೇ ಇದ್ದೆವು. ‘ಪ್ರಾರ್ಥನೆ’ ಮುಂದುವರೆದು ರಂಗೇಗೌಡನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ‘ಸೋಬನ ಆಗೋಯ್ತು’ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ರೇಗಿ “ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಮ್ಮ, ಮದುವೆ ಅಂತೆ ಸೋಬನ ಅಂತೆ, ಇದೇನ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಎಂದು ಬೈದು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಪಾಪ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಸಮಾರಂಭ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಡಿದ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ತಪ್ಪೋ, ಹಾಡಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತಪ್ಪೋ ಎನ್ನವುದಿರಲಿ. ಆ ಹಾಡು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿಂತೇ ಇದ್ದದ್ದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಇವತ್ತಿಗೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಥರದೋದೇ
ಸರ್ಕಾರ! ಜೈ

NORTH - WEST

**INDIA'S MOST RADICAL
RANGE OF
ELECTRICAL DEVICES.**

MINIATURE CIRCUIT BREAKERS WITH TECHNICAL
KNOW-HOW FROM VYNCKIER, BELGIUM
SINGLE PHASE MOTOR STARTERS
PALM SWITCHES
MODULAR SWITCHES, SOCKETS, PLATES AND
REGULATORS

NORTH - WEST

**AUTHORISED DEALERS:
SESHADRI & COMPANY**

**ELECTRICAL CONSULTANTS & CONSTRUCTION ENGINEERS
15/2, XI MAIN ROAD, MALLESHWARAM, BANGALORE-560 003.
PHONE: 341764, 341997, 348547**

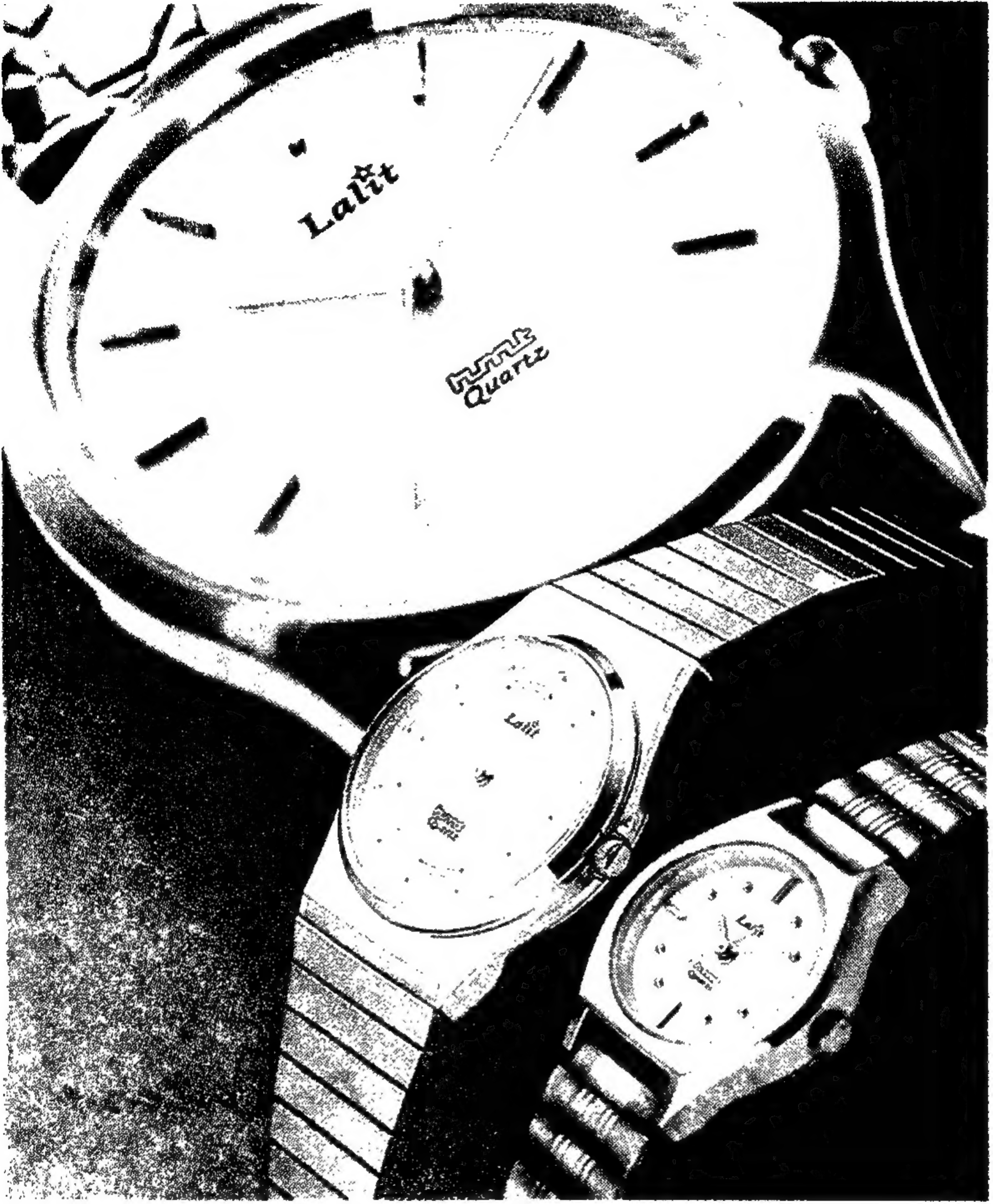
With Best Compliments from

Ravi Graphics

Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಹೂಕ್ಕು ತಕ್ಕ ಮೌಲ್ಯ ಹಣದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಿಗಾಗಿ. —

ರೂ. 440ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಲೆ

Lalit ★
QUARTZ
— from —
hunk

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR. 36. 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS. 404. Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor : M. SHIVAKUMAR.